

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

LUKÁŠ MANHART TRENÉR Z MAGISTRÁTU

SRPEN 2016 | ZDARMA

162206

TÉMA ROZHODČÍ
V SEZONĚ 2016–17

MLÁDEŽ FOTBALOVÉ BESEDY NA
ZÁKLADNÍCH ŠKOLÁCH

HISTORIE POSLEDNÍ LIGOVÝ
TITUL DUKLY

Bezpečné teplo vašeho domova

www.ptas.cz

Pražská
teplárenská

str. 2-6

ROZHOVOR

LUKÁŠ MANHART A DVOJÍ
POHLED NA FOTBAL

str. 8-11

TÉMA

ROZHODČÍ V „PRAŽSKÉ“
SEZONĚ 2016-17

str. 26-27

CIVIL

HRÁČ, TRENÉR I SPRÁVCE
ZE ZBRASLAVI

PODPORA

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL I.

str. 6

STŘÍDÁNÍ

ŠTAFETU DOSTAL TOMÁŠ SOUČEK

str. 12

LEGENDA

OLDŘICH URBAN

str. 14-15

MLÁDEŽ

TALENT PATRIK ŠMERDA
BESEDY S PFS

str. 16-17

str. 18-19

TRÉNINK

ZÁBAVNÁ CVIČENÍ

str. 20-21

HISTORIE

POSLEDNÍ LIGOVÝ TITUL DUKLY

str. 22-23

KLUB

SK GORDIC PRAHA KAČEROV

str. 24-25

FOTO MĚSÍCE

+ WEB PFS

str. 28

Vážení příznivci fotbalu,

společně se ocitáme na prahu sedmé sezony s Pražským fotbalovým speciálem. Dobrá zpráva je, že bůhvíjaké kritiky se k nám nedostávají (nechci říkat, že nejsou...), a tak pokračujeme v zaběhnutém systému i složení rubrik časopisu.

Lehce okysličená byla grafika, ale to na první pohled asi ani nepoznáte, pokud v této branži nejste zběhlí. Větší zásahy nebyly třeba. Nově zařazujeme rubriku Podpora, která má čtenářům ukázat spolupráci jednotlivých městských částí v hlavním městě a klubů. Mimo jiné se dozvíte, kolik peněz kde dávají do fotbalu.

Když už je řeč o financích, doslova miliony se oháněl při pilotním rozhovoru bývalý radní a trenér mládeže Lukáš Manhart. Z jeho slov je patrné, že se město snaží sportu pomoci, jak může. K tomu přidal ještě informaci, že Pražský fotbalový svaz patří k vlajkovým lodím, co se týká komunikace s radnicí.

Važte si toho a zachovejte nám přízeň dál!

Lukáš Vrkoč

vedoucí redaktor

PARTNER MLÁDEŽE:

PRA
HA
GUE
PRA
GA
PRA
G

**Evropské hlavní
město sportu 2016**

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI PFS:

DNES iDNES.cz

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VII. – SRPEN | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | VEDOUcí REDAKTOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Pavel Jířík st. (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5 500 ks. | ISSN 1805-2541

| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jířík st.

ROZHOVOR

FOTBAL ZE DVOU POHLEDŮ

BÝVALÝ RADNÍ HL. M. PRAHY A DNEŠNÍ ZASTUPITEL LUKÁŠ MANHART MÁ ZA SEBOU FOTBALOVOU KARIÉRU I ČERSTVOU TRENÉRSKOU ZKUŠENOST S MLÁDEŽÍ

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV L. MANHARTA

Z pozice radního se mimo jiné a v rámci svých kompetencí snažil pomoci fotbalovým subjektům v hlavním městě dosáhnout na finance potřebné pro rozvoj jejich činností. Aby získal větší přehled, nahlédl v této roli LUKÁŠ MANHART také do fungování mládeže v SK Ďáblice a nedlouho poté kývl na nabídku trénovat malé děti v tomto klubu naplno. To v něm zanechalo natolik silné zážitky, že přemýšlí o pokračování této mise...

■ Máte za sebou poměrně čerstvou zkušenost v podobě vedení mládežnického týmu. Jak jste se k tomu dostal a jaké to bylo?

Mám malého syna, kterému je dneska šest let, a k tomu vztah k fotbalu. Jako mladý jsem hrál mimo jiné za Spartu, a když jsme se s partnerkou rozhodli, jakou aktivitu pro Kubu zvolit, zvítězil právě fotbal. Dali jsme ho na rok do školičky pana Mošničky v Ďáblicích a ten mě po ročním docházení a pozorování, jak vše funguje, oslovil, jestli bych se nechtěl zapojit a trénovat tyto kluky na další úrovni. Vzal jsem si nějaký čas na rozmyšlenou, protože jsem nechtěl něco slíbit a za měsíc zjistit, že na to nemám čas, a nakonec kývl na to, že kluky převzmu. Trénoval jsem je od září minulého roku celou sezonu a musím říct, že to byla moc zajímavá zkušenost.

■ Trvalo dlouho, než jste se rozmyslel a nabídku přijal?

Klíčové pro mě bylo rozvrhnout si čas a skloubit vše s prací a také rodinou. Měl jsem našťastí možnost uspořádat si věci tak, abych je zvládl, v rodině problém vůbec nebyl a asi po měsíci jsem řekl definitivně ano.

■ Co všechno sezona s minipřípravkou obnášela?

Musím přiznat, že jsem předtím neměl žádnou zkušenost s trénováním ani v dospělejší kategorii a šel do neznáma. Jedinou zkušenost mi dávala dávná fotbalová kariéra, takže jsem měl i trochu obavy. Zvláště proto, že šlo o práci s dětmi, která je strašně specifická. Dvacet tříadvacet malých kluků je jako pytel blech a to, na co

jsem byl zvyklý, že ve vyšších kategoriích trenér přijde a vše platí, tady moc nefungovalo. Začátek byl těžký, ale po čase si vše přirozeně sedlo a kluci začali vnímat lépe. I když každý, kdo trénuje malé fotbalisty, potvrdí, že když kolem letí letadlo, polovina týmu na něj kouká. (směje se) Kluky jsem přebíral po roce ve ško-

„Děti jsem trénoval od září minulého roku celou sezonu a musím říct, že to byla moc zajímavá zkušenost.“

liče, kde získali vztah ke sportu, ale v minipřípravce už u nich muselo dojít k fotbalovému posunu. Po půl roce bylo hodně vidět, jak postupují, což mě velmi motivovalo. Navíc jsem měl k ruce ještě asistenta Ondru Moš-

ničku a dvě aktivní maminky, takže šlo všechno zvládnout velmi dobře. Sám bych na to s pouhým vztahem k fotbalu neměl.

■ Kolik jste měl jako poměrně hodně pracovní vytížený člověk za sezonu absencí?

Ačkoliv jsem se jich zprvu obával, nakonec jich nebylo tolik. A vždy šlo o pracovní důvody. Určitě bych je spočítal na prstech obou rukou, a to jsme měli tréninky dvakrát týdně a o víkendu většinou nějakou akci.

■ Kde jste bral inspiraci pro tréninky? Pouhé fotbalové zkušenosti jistě nestačily...

jsem do toho chtěl dát opak toho, co jsem občas zažíval před lety sám. Na tréninku například mnohdy člověk stál dlouho ve frontě, než jednou vystřelil. Dbal jsem tedy na to, aby celá hodina a čtvrt byla intenzivní a v pohybu, aby kluci jen tak nepostávali.

■ Patříte k trenérům, kteří mají jednotku pečlivě připravenou, nebo spíše improvizujete?

Ze začátku jsem přípravou trávil více času a byl jsem hodně zodpovědný. Postupně se ale cvičení začala přirozeně opakovat, takže jsem nedělal plán úplně před každým tréninkem. Navíc i vinou pracovních povinností to byl někdy boj o čas. Pokaždé jsme se ale s kolegy snažili do přípravy přinést něco nového, aby se kluci nenudili, ale to také ne vždy vyjde a opakovat cvičení nemělo smysl. Naopak některé věci musely být zařazeny pokaždé, jinak by kluci stávkovali. (směje se)

■ Vedl jste mužstvo, které nebylo účastníkem žádné dlouhodobé soutěže, což je směr, kterým se fotbalové hnutí ubírá. Fandíte tomuto modelu u nejmladších kategorií?

Rozhodně! Podstatné je to těm klukům neotrávit, protože pokud se fotbalu nebo i jiné profesi budou věnovat vrcholově, různých tlaků si ještě užijí dost. V tuto chvíli tlačit na výsledky je naprostý nesmysl. Kluci musejí mít ze hry radost a já jsem zastáncem teorie jít si zahrát a užít si to. A jsem rád třeba i za to, že Pražský fotbalový svaz realizuje projekt Neberte nám naši hru, kdy povolaní lidé obcházejí utkání a turnaje a provádějí osvětu mezi rodiči i trenéry.

■ Jak jste hráče motivoval?

Ten základní motivační prvek se eliminovat nedá. Kluci, když jdou do zápasu, chtějí ho samozřejmě vyhrát. To je jasné a přirozené. Ale pak je

Tak tady strávil poslední fotbalový rok.

Ukázat cvičení v praxi? Žádný problém!

„Celé jsem to od začátku bral i jako výzvu vyzkoušet si, jak fotbal funguje z druhé strany, když už jsem působil na hlavním městě jako radní, který měl na starost sport.“

na trenérovi, realizačním týmu a rodičích, aby to nesklouzlo k tomu, že budeme pod tlakem a prohrajeme a bude se dít bůhví co. Špatně! Vyhrát ano, ale ne na úkor toho zápas si užít. U těchto dětí si nejde říct: v poločase vedeme 1:0, tak budeme míče kopat do autu. Tím by byl veškerý jejich rozvoj omezený.

■ Budete v trénování přípravky Ďáblic pokračovat?

Celé jsem to od začátku bral i jako výzvu vyzkoušet si, jak fotbal funguje z druhé strany, když už jsem působil na hlavním městě jako radní, který měl na starost sport. Věděl jsem, co kluby chtějí, ale zájmal mě, jaká je praxe. I z toho důvodu jsem do toho šel, abych si to osahal. V současné době i vzhledem k pracovním povinnostem opět přemýšlím, zda na tuto jinak velmi obohacující činnost budu mít čas. Pořád totiž platí, že nechci do ničeho jít na půl plynu. Odeslali by to jenom ti kluci. Musejí mít stoprocentní péči.

■ Pojdme k vašim zkušenostem z fotbalu, které jste se na kluky z minipřípravky snažil aplikovat. Jaká byla vaše hráčská kariéra?

Od první třídy, od šesti sedmi let, jsem začínal ve Spartě, kde jsem hrál do čtrnácti. Pak tam bylo nějaké zranění a hlavně kritický věk, telecí léta, a já se rozhodl, že nechci dělat fot-

bal na vrcholové úrovni. Ve špičkovém klubu to znamená čtyři až pět tréninků týdně a o víkendu zápasy. Vybíral jsem si studium a fotbal na nižší úrovni, a tak jsem přešel do Viktorie 8 a posléze do Meteoru, kde se nám povedlo v dorostu postoupit do druhé nejvyšší soutěže. Rok jsem si zahrál i v chlapech a pak odešel do Lysé nad Labem, kde jsme měli chalupu.

■ Myslíte si, že kdybyste zůstal ve Spartě, mohl jste to někam dotáhnout?

Hrál jsem ve špičkovém klubu a šance tam byla, ale pak do toho vstupuje mnoho aspektů – talent, píle, štěstí, vyhnout se zraněním a hlavně psychika. Jsem toho názoru, že minimálně z padesáti procent psychická odolnost hraje roli. Netroufám si říct, že bych na to byl připraven, byť ze začátku tam takové ambice stejně jako u jiných kluků i u mě byly.

■ Jak byste se charakterizoval jako fotbalista?

Vždycky jsem hrál v záloze na kraji anebo v obraně. Dokonce jsem byl i ve výběru Prahy. Moc gólů jsem nikdy nedal a vše asi vystihnou, když řeknu, že jsem byl ten „snaživej a běhovej“. Jo a měl jsem dobrou nahrávku.

■ Jste dodnes spartánem, když už jste v tomto klubu strávil podstatnou část dětství?

Samozřejmě. Už to ale neprožívám tak jako v teenagerské věku, kdy Slavii vedl Boris Korbel a každá porážka v derby pro mě byla tragédií.

■ Dostanete se někdy přímo na Letnou?

Ano, ale už ne tak často jako dřív. Permiči nemám, ovšem zajímavá pohárová utkání si ujít nenechám. Odhadem to vidím tak na pět zápasů za sezonu.

■ Pomohla vám fotbalová minulost v pozici radního, abyste prosazoval zájmy tohoto odvětví nebo sportu jako takového? A lze to vůbec?

To, že jsem dělal sport a mám ho rád, bezesporu ovlivnilo i to, že jsem dostal na radnici na starost tuto oblast. Ale radní samozřejmě musí být nezávislý a nesmí komukoliv stranit. Pomohlo mi však, že si umím představit, jak fotbal funguje a jaké zákonitosti v něm platí.

■ Jak funguje spojení politiky a fotbal?

To je velice zajímavá otázka. (usmívá se) Město je v současné době partnerem pro sportovní svazy a oddíly. Kluby mají přirozené potřeby a požadavky a město je tady od toho, aby se snažilo je plnit. Samozřejmě v rámci možností. V tomto ohledu jsem rád, že se v předcházejícím

období podařilo nastavit spolupráci, která je formálně zaštitěná grantovými programy, a myslím, že je to klíčová oblast vztahu město, politika a sport.

■ Když se povedlo nastartovat spolupráci, znamená to, že dnes funguje, jak má, i když už v pozici radního nejste?

Ano. Je to dané tím, že město v letech 2012 a 2013 přišlo s úplně novým systémem financování sportu a byla vytvořena nová grantová schémata, která jej ovlivňují. Jsem rád, že se to podařilo nastavit a že mohu říci, jak spolupráce s většími či menšími bolestmi funguje. Teď je ale klíčové, aby zmínění partneři mezi sebou komunikovali a systém ještě vylepšili. Peníze, které mohou být alokovány do oblasti sportu, v Praze jsou, a jde o to, aby našly cíl a byly efektivně využity. Ale to je o té komunikaci mezi městem, svazy a jednotlivými kluby.

■ Město tedy může fotbalu hodně pomoci?

Podle mého názoru ano. Praha do sportu ročně investuje půl miliardy korun, do fotbalu letos konkrétně 235 milionů na akce a mládež (z toho jde 50 milionů přes Pražský fotbalový svaz – pozn. aut.), což nejsou malé prostředky. Samozřejmě jich může být vždycky více, ale to-

KDO JE LUKÁŠ MANHART

Narodil se 14. ledna 1982 v Praze a od šesti let hrál fotbal za Spartu. Ve čtrnácti se rozhodl pro přechod do Viktorie 8 a ještě jako dorostenec zamířil do Meteoru. Tam si také poprvé vyzkoušel mužskou soutěž – konkrétně pražský přebor. Jeho další kroky vedly do Lysé nad Labem a pak do Ďáblic, kde v osmadvaceti letech hrál naposledy a kde v minulé sezoně vedl minipřípravku jako trenér. Mezitím stihl vystudovat Právnickou fakultu v Praze a žije jako právník. Do konce roku 2014 byl radním na Magistrátu hl. m. Prahy, nyní je jako zastupitel členem výboru pro sport a volný čas.

Košile je jeho pracovním „úbořem“.

ZASTUPITELÉ A SPORT

Členové výboru pro sport a volný čas na Magistrátu hl. m. Prahy

Ing. Antonín Lébl (předseda)	ANO 2011
Jan Wolf (místopředseda)	TROJKOALICE SZ, KDU–ČSL, STAN
Ing. Karel Březina	ČSSD
Mgr. Petr Břiza	TOP 09 a nezávislých
Bc. Libor Hadrava	ANO 2011
Mgr. Lukáš Manhart	TOP 09 a nezávislých
Ing. Patrik Nacher	ANO 2011
František Švarc	ODS
Adam Zábranský	Piráti

hle se povedlo. Konkrétně se v programu, který posílá peníze do svazů, vytvořily pilíře – peníze na trenéry, vybavení, lékařské prohlídky a zajištění rozhodčích. Na nich je potřeba stavět a teď je to o komunikaci, na co kolik použít. Třeba peníze na trenéry jsou podle mého názoru v případě menších klubů nezbytné, protože teď díky zkušenosti z Ďáblic vím, jak je obtížné ohodnotit čas a práci lidí, kteří se starají o mládež. Tam vidím velkou rezervu.

■ **Co byste ze své pozice mohl, jenž na sport a fotbal už teď**

„Praha do sportu ročně investuje půl miliardy korun, do fotbalu 50 milionů, což nejsou malé prostředky.“

může nahlížet z obou pohledů, poradil jednotlivým subjektům, aby dosáhly na vyšší finanční příspěvky?

Primárně jde o to, aby si ty subjekty byly schopné vynakládat peníze obhájit. Takže hlavně přemýšlet. Město, a já jsem za to rád, už dneska jednotlivé požadavky podrobují kritice. Svaz přijde s konkrétní žádostí a měla by

probíhat komunikace. Subjekt, který žádá o peníze, si musí obhájit, co chce a na co to použije. Pokud svazy i samostatné oddíly, které mají možnost žádat o příspěvky také samy, chtějí peníze, musejí přesně demonstrovat, za co je utratí, a to pak samozřejmě doložit. Smrtící by bylo, kdyby zastupitelé města přišli na to, že s prostředky není nakládáno hos-

podárně. To by systému zlomilo vážně vaz a byla by škoda o peníze přijít. A bohužel ve zmíněné důležité komunikaci mezi městem, svazy a kluby jsou ještě mezery.

■ **Jak si v komunikaci s městem vedou zástupci Pražského fotbalového svazu?**

Tady mohu upřímně říci, že Pražský fotbalový svaz patří k vlajkovým lodím. Projekty podpory sportu od něho patří v posledních letech k těm nejlepším z těch, které jsou na Magistrátu hl. m. Prahy předkládány. Srovnal bych to možná s hokejovým svazem... ■

INZERCE

kasa.cz
jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

PODPORA

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL I.

JAK FUNGUJE SPOLUPRÁCE KLUBŮ V JEDNOTLIVÝCH ČÁSTECH PRAHY?

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍ ST., ARCHIV MČ

Nová rubrika je na světě! Podporu, zejména tu finanční, potřebuje každý fotbalový klub a ty pražské nejsou výjimkou. Celou sezonu se tedy na jednotlivých městských částech budeme vyptávat, jak konkrétní spolupráce funguje, kolik peněz jde do fotbalu a na další zajímavosti. Začínáme Prahou 4.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 4

odpovídá starosta Petr Štěpánek (Trojkoalice/SZ)

■ Jak se vaše městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

Podporujeme sport všeobecně a fotbalové kluby pro jejich systematickou práci s mládeží pravidelně. Letos jsme jako městská část navíc spolupracovali s Českou fotbalovou asociací na fanzóně ve Žlutých lázních a jsme rádi, že se podařilo tuto akci realizovat bez negativních jevů, které bohužel bývají někdy s fotbalem spojovány.

■ Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

1 000 000 Kč.

■ Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?

Jsou pro městskou část přínosem, protože pomáhají zajistit pravidelné sportování pro děti z Prahy 4.

■ Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Určitě. Vítáme sportovní aktivity, které v mládeži podporují zdravou soutěživost a pomáhají v nich posilovat smysl pro fair play.

■ Kolikrát jste v tomto roce byli/a na fotbalové akci?

Nemám mnoho volného času, ale v minulém ročníku první ligy jsem si našel čas na utkání Bohemians s Jabloncem a navštívil jsem také utkání domácího Slavoj Vyšehrad. ■

KLUBY Z PRAHY 4

A.F.K. Slavoj Podolí

FC Tempo Praha

FK Slavoj Vyšehrad

SK GORDIC Praha Kačerov

SK Slovan Kunratice

SK Sparta Krč

SK Praha 4

TJ ABC Braník

Starosta Petr Štěpánek v minulé sezoně zavítal mj. na Vyšehrad.

EXTRA

ZÁCHRANA ŽIVOTA

CENA FAIR PLAY VÁCLAVA DROBNÉHO MÍŘÍ OPĚT ZA ROZHODČÍM: MÁ JI JAKUB HRADIL

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ML.

Už čtvrtého vítěze má Cena Fair play Václava Drobneho. Ta je udělována za zvláště záslužné činy na pražských fotbalových stadionech. Letočním hrdinou se stal rozhodčí JAKUB HRADIL, který zachránil život hráče v utkání mužské I. A třídy.

Slova navíc nejsou třeba: zde je výňatek ze zápisu delegáta Jiřího Raka z utkání mezi Štěrboholy a Dubčí, z něhož je patrné, o jak vážnou situaci šlo: „Je třeba poznamenat, že v 80. minutě utkání došlo ke zranění dvou hráčů. Ke zranění došlo tak, že v hlavičkovém souboji v PÚ hostů se srazil hlavou hráč D-14 s hráčem H-3. Oba hráči se v hlavičkovém souboji srazili hlavou tak, že hráč H-3 Kopa zůstal ležet na HP, upadl do bezvědomí a zapadl mu jazyk. R utkání přerušil a ihned volal zdravotníka z lavice náhradníků. Protože tam nikdo takový nebyl, tak hráči H3 pomohl rozhodčí sám. Nejprve tedy, aby nedošlo k udušení, vyndal zapadlý jazyk. Po cca třech minutách co se hráč vrátil do vědomí, načež mu rozhodčí Hradil poskytl nezbytnou zdravotní péči. Mezitím byla povolána RZS.

Lze s určitostí říci, že kdyby R Hradil včas nezasáhl a hráči nepomohl, ten by se zřejmě udusil...”

Pražský fotbalový svaz tuto cenu začal udělovat po tragické smrti Václava Drobneho, bývalého reprezentanta a ligového obránce, který po konci profesionální kariéry působil jako hráč i trenér v Třeboradicích. Měl pověst férového hráče i partáka mimo hřiště.

S myšlenkou oceňovat fair play činy pak v rámci Prahy přišel Dušan Svoboda, předseda Pražského fotbalového svazu, který s Václavem Drobneho ným konzultoval spoustu věcí ohledně fotbalu v metropoli. „Na fair play činy musíme upozorňovat a oceňovat je, aby se jim dostala zasloužená pozornost,” řekl už v roce 2013, kdy PFS hrdinský čin poprvé odměnil.

PŘEDCHOZÍ VÍTĚZOVÉ:

2012–2013 — klub FC Zličín za pomoc ostatním klubům (bezplatné poskytnutí hřiště) při povodních

2013–2014 — Luboš Martinák z Modřan za odvolání pokutového kopu za domnělý foul na svou osobu

2014–2015 — rozhodčí Borek Stěhule za poskytnutí první pomoci chlapci v hledišti, který dostal epileptický záchvat, čímž mu zachránil život

PROJEKTY MLÁDEŽE

DĚTSKÝ
FOTBALOVÝ
POHÁR

TOUR^{DE} CLUB

mujprvniklub.cz

Neberte
nám naši
hru

ŠKOLNÍ FOTBALOVÉ BESEDY

PRAHA MĚSTO FOTBALU

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

PARTNER
MLÁDEŽE

T É M A

KDO BUDE PÍSKAT ANEB VŠE O ROZHODČÍCH

DESET NEJZAJÍMAVĚJŠÍCH OTÁZEK OKOLO SBORU PRAŽSKÝCH ROZHODČÍCH PŘED SEZONOU 2016–17

TEXT: RADIM TRUSINA ILUSTRAČNÍ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Obecně jsou častým tématem fotbalových diskuzí – ROZHODČÍ. V pražském fotbale se o nich ale dlouhodobě moc hlasitě nemluví. Není třeba. Opravdu velké excesy, které byly viděny i v první lize, se hlavním městu vyhýbají. Jaká je s výkony rozhodčích spokojenost? Kdo skončil? Kdo povýšil a na jaká nová pravidla budou dohlížet? O tom všem mluví bývalý výborný mezinárodní sudí a šéf Komise rozhodčích Pražského fotbalového svazu Jiří Ulrich.

JAK ROZHODČÍ ZVLÁDLI MINULOU SEZONU?

„Můj pohled na uplynulou sezonu je vcelku pozitivní. Fotbalová kvalita pražských soutěží je na velmi dobré úrovni. K tomu svým dílem přispívají i rozhodčí,“ říká Ulrich. „Myslím, že ze svého pohledu jsem schopen srovnání rozhodčích na okresní, krajské, národní, celostátní i mezinárodní úrovni. Pražský fotbalový svaz (PFS) – jako jediný krajský fotbalový svaz – řídí jak okresní, tak krajské soutěže. Totéž platí o rozhodčích. Ti svou kvalitu potvrzují každoročně. Důkazem toho jsou i další dva pražští rozhodčí, kteří letos postu-

pují do divize a ČFL. A prokázali to i dokonce tři odchovanci soutěží PFS, kteří letos postoupili do profesionálních soutěží FAČR.“

Ano, do první a druhé ligy povýšili Vojtěch Severýn a Tomáš Ulrich jako hlavní, Milan Flimmel pak jako asistent. K tomu ale mají současní arbitři z hlavního města ještě daleko. Tato jména však mohou být pro ostatní velkou motivací. Stejně jako další expražští rozhodčí na ligové lince, například Kubr, Váňa, Berka, Fišer či Vlček. „Jsem pro všechny mladé rozhodčí důkazem, že každý má svůj osud ve vlastních rukou. Zde není potřeba dlouhého vysvět-

lování. Všichni to chápou. Zvláště pro ty mladší je to motivace do další práce,“ povídá Ulrich. „V Praze se pravidelně objevují mladí šikovní kluci, u kterých je jejich postup do vyšších soutěží pouze otázkou času.“

BYLA S NĚKTERÝMI ROZHODČÍMI NESPOKOJENOST?

Pár výhrad by se našlo. A to především směrem ke zkušenějším sudím. „Výhrady mám vždycky. Nic není dokonalé. Pochopitelně ani rozhodčí. V přeboru se odehraje za jeden soutěžní ročník 240 utkání. Ty vysloveně nepovedené bych spočítal na prstech jedné ruky. To je myslím uspokojivé,“ začíná hodnocení Ulrich. „Pokud se ptáte na konkrétní jména, budu otevřený. Letos jsem měl největší výhrady kupodivu k některým starším, zkušenějším rozhodčím. Tři z nich – Jaroslav Stumpf, Daniel Nykl a Lu-

káš Hlavnička – měli dokonce v jistém intervalu pozastavené delegace. A to je za celou dobu mého působení ve funkci předsedy komise rozhodčích PFS zcela ojedinělé. S těmito rozhodčími jsme v rámci jednání komise problémy řešili, na videu jsme si ukázali největší chyby. Budu s nimi mluvit ještě osobně. Zbytek bude na nich. V tuto chvíli jsme nikoho neodepsali. Všichni mají šanci. Je jen na každém z nich, jak svou šanci uchopí,“ pokračuje Ulrich.

JAKÉ NASTALY ZMĚNY NA LISTINÁCH?

V první lize vypadla z listiny známá jména. Nová komise chce začít znovu a jinak. Tímhle směrem se pražská komise rozhodčích neuchýlila. Jsou ale listiny dostatečně „osvěžované“ novými tvářemi? „Z mého pohledu jsou obě nejvyšší pražské soutěže osvěženy dosta-

Šéf Komise rozhodčích Pražského fotbalového svazu...

... Jiří Ulrich

tečně. Rozhodně výrazně více než tomu bylo v minulých letech. Nesouhlasím s často populistickými názory, že rozhodčí je třeba stále obměňovat, tedy vyhazovat," nabízí svůj pohled Ulrich. „Pro mě je klíčovým úkolem zajistit řízení pražských soutěží rozhodčími, a to v odpovídající kvalitě. Neustálým poměřováním jejich výkonnosti docházím k jistému žebříčku, jehož výslednicí je zařazení každého rozhodčího do určité soutěžní třídy. To není hra škatule, škatule, hejbejte se! Pochopitelně řešením nejsou ani stojaté vody. Moje práce a úkol celé komise je hledat a nacházet stav zdravé vyváženosti. Přitom je třeba si uvědomit, že i jistá stabilita systému má svou hodnotu.“

Rozhodčí mají při fotbalových zápasech možná vůbec tu nejtěžší pozici. „Pokud se rozhodčí znelíbí, je to osudové. Nemůže jako hráči přestoupit do jiného klubu a tam začít od nuly. Každý

rozhodčí si svoje hříšky ukládá pěkně na jednu hromádku. Nikdy mu je nikdo nesmaže. A připomínají mu je léta, někdy celý život. Odpískáte třeba tisíc zápasů, nepovede se jich jen několik. Ale nikdo vás nepochválí za těch 997 povedených. Všichni vám připomínají ty tři, které jste pokazili. Pověst rozhodčího je velmi křehká nádoba a každý z rozhodčích by si to měl uvědomit!“ nabádá Ulrich.

V loňském roce bylo v přeboru 23 rozhodčích. Dva postoupili výš, dva byli přeřazeni do 1. A třídy, šest rozhodčích je nových. „Nemám pocit, že se nic nemění. Změna deseti jmen z třicetadvaceti se blíží padesáti procentům,“ upozorňuje Ulrich.

Žádný rozhodčí nevyletěl přímo „raketově“ nahoru, ale zajímavá jména se mezi nimi najdou. „Raketově? Snad se tak dá nazvat letošní postup Martina Tomana do přeboru a pak celé skupiny mladých rozhodčích - Andras, Jakl, Kva-

pil, Lafata, Orlov, Rak, Šimek, Štípek a Vojáček do I. A třídy. Jsou mezi nimi skutečně talentovaní rozhodčí. Těším se na ně!“

PROČ PŘEBOR OPUSTILA DVĚ ZNÁMÁ JMÉNA?

Luboš Váša a Alena Rodová. Pokud jste občas zašli na Pražskou teplárenskou přebor, těch dvou jste si museli všimnout. Na jedné straně velmi zkušený rozhodčí, ročník narození 1964, který byl vyhlášený výtečnou komunikací s hráči, ale i tím, že jen málokdy vytahoval karty. Na druhé straně jedna z mála ženských rozhodčích. Oba jsou pro sezonu 2016-2017 na listině I. A třídy.

Začneme u dámy. „Ženy obecně mají v mužském fotbale extrémně těžkou úlohu. Ženských rozhodčích není mnoho. Obvykle není až takový problém, aby se prosadily v ženském fotbale. Jakmile však vstoupí do mužského

fotbalu, přicházejí často potíže. Je to téma na sociologický výzkum. Alenka Rodová je, dá se říci, unikátní zjev. Dokázala uspět dlouhodobě jako jediná žena-rozhodčí v soutěžích PFS i v soutěžích mužů. Každý však máme svůj výkonnostní strop. Ať už momentální, nebo absolutní,“ říká Ulrich. „Zkrátka jsme limitováni souborem svých vlastností, schopností a dovedností. Zařazení rozhodčích do jednotlivých soutěžních tříd je jen prostou výslednicí těchto množin. Pro Alenku to znamená I. A třídu. A to není málo! Jinak je ovšem vynikající asistentkou, takže může být nadále obsazována, a to i v přeboru.“ A co matador Váša? „Luboš Váša je mimořádnou osobností v řadách pražských rozhodčích. Dá se říci, že se stal ještě v době aktivní činnosti rozhodcovskou legendou. Pro pražský přebor máme nastavený věkový limit, který Luboš již před několika lety dosáhl,“ vysvětluje Ulrich. „Každý rozhodčí je

však posuzován individuálně. Někdo je starý ve třiceti letech, jiný má dar dlouhověkosti. A věřte, že v této souvislosti jde o dar velice vzácný a cenný. Proto jsme Lubošovi umožnili setrvat v nejvyšší pražské soutěži o několik let déle. Moc rád bych mu poděkoval za všechno, co až dosud pro pražský fotbal udělal. A o tom, že zdaleka nekončí, svědčí i jeho zařazení pro nastávající soutěžní ročník – svoje zkušenosti bude předávat v I. A třídě.”

JACÍ NOVÁČCI PŘICHÁZEJÍ DO PŘEBORU?

Je jich šest. Tolik nových rozhodčích naskočí do Pražská teplařenská přeboru, tedy nejvyšší a zároveň nejsledovanější pražské soutěže. O Tomanovi už byla řeč. A zbytek? „Mají již jisté sportovní či životní zkušenosti. Někteří z nich jsou důkazem, že nikdo nemá zavřené dveře zpět, přestože již v přeboru v minulosti působil. To je pří-

pad Multerera a Šmakala. Další bych přirovnal k dobrému červenému vínu – některé druhy zrají delší dobu, ale výsledek se dostaví, to je případ Fazekase a Hradila,” srovnává Ulrich.

A pak je tady ještě jeden speciální případ: rozhodčí Les nemohl přebor pískat, protože patří do kádru Přední Kopaniny, která v posledních dvou letech soutěž vyhrála. Teď, když klub od letiště kývl na postup do divize, se může v klidu vrátit. Střet zájmů už nehrozí. „Už mu nic nebrání,” potvrzuje Ulrich. „Mimochodem, Martin Les v sobě má podle mého názoru neobyčejný rozhodcovský talent. O takových lidech říkáme, že se narodili s píšťalkou v ústech. Jsem si jist, že o tom v budoucnu ještě přesvědčí.”

JAK JE TO S KRITIKOU PRAŽSKÝCH ROZHODČÍCH?

Sem tam sice ostrá slova k sudím v Praze logicky mřít, ale častým jevem rovněž bývá, že trenéři v pozápasových hodnoceních zmíní i dobrý výkon rozhodčího. Stalo se to součástí pražské fotbalové kultury, což je sympatické. „Práci trenéra považuji za nesmírně těžkou a mimořádně náročnou. Pracovat s hráči celý týden, řešit jejich problémy, zabývat se přípravou na každé nadcházející utkání, trápit se zraněními hráčů, disciplinárními tresty, zvláště těmi zbytečnými, kdo bude, kdo nebude... A když k něčemu po bezesných nocích dospěje, přijde utkání samotné. A tam vše najednou funguje, nebo také nefunguje, dostanete blbou branku, klíčový hráč si natáhne sval, rozhodčí pískne nesmysl. Všechno si umím představit, co to dělá s nervy trenéra, člověka, který těmi devadesáti minutami žije celý týden. Mým přáním je, aby těch nesmyslů bylo co

nejméně a aby se osobou rozhodčího nemuseli vůbec zabývat. A třeba aby ocenili pěknou výhodu ve hře, kterou rozhodčí jejich mužstvu poskytl,” vypráví Ulrich. „Kritika ke mně kvůli rozhodčím mřít zcela výjimečně. Ale v jistém ohledu na tom jsem jako trenéři: také každý víkend čekám, jak to dopadne, komu to vyjde, kde bude problém.”

JAKÉ JSOU PRAVIDLOVÉ NOVINKY?

„Největší novinkou jsou pravidla samotná. Změny, ke kterým dochází, jsou největší v historii fotbalu,” upozorňuje Ulrich. „Naším hlavním úkolem je, abychom naše rozhodčí s novinkami seznámili a zajistili jednotný výklad a aplikaci na hrací ploše. Na to také byl zaměřen náš celodenní seminář rozhodčích přeboru a I. A třídy, který se konal 7. srpna. Další termín bude určen pro zbývajících rozhodčích.”

O co jde konkrétně? „Nejcitlivějším tématem těchto změn bude nepochybně odlišné posuzování přestupků v pokutovém území, při nichž je zmařena zjevná branková příležitost. Podle dosavadního výkladu byl provinivší se bránící hráč vždy vyloučen, plus byl nařízen pokutový kop. Od nyníška bude přestupky třeba diferencovat. Za některé bude hráč nadále vylučován, za jiné bude pouze napomenut. Obávám se, že dokud se s těmito změnami neznámá široká veřejnost, budou rozhodčí podezříváni z nejednotného přístupu,“ tuší Ulrich. „Změn je mnoho. Celkem 93. Často však jde o situace velmi výjimečné. Někde se ovšem staly, a tak FIFA považuje za potřebné, aby i ony měly svá předepsaná řešení. Jiné jsou administrativní či úzce odborné a veřejnost se s nimi nesetká. Zajímavé je řešení přestupků a provinění náhradníků či členů realizačního týmu. Za určitých okolností je trest stejný jako

u hráčů. Může to vést až k nařízení pokutového kopu!”

BUDOU ROZHODČÍ NADÁLE POUŽÍVAT SPREJE?

Během jara se v Pražská teplárenská přeboru začaly používat spreje známé z vrcholových soutěží. A bude tomu tak i nadále. „Spreje se osvědčily a v jejich použití budeme v přeboru pokračovat,“ potvrdil Ulrich, který pododhaluje i finanční náročnost těchto originálních rozhodcovských pomůcek. „V uplynulém roce měl každý rozhodčí k dispozici šest sprejů. Cena jednoho je zhruba 100 korun.“

JAKÝ JE CÍL PRO NOVOU SEZONU?

Nově sestavená komise rozhodčích v lize si dala za cíl, aby se v ideálním případě o rozhodčích vůbec nemluvalo. Má to Praha stejně? „Ano, dá se to

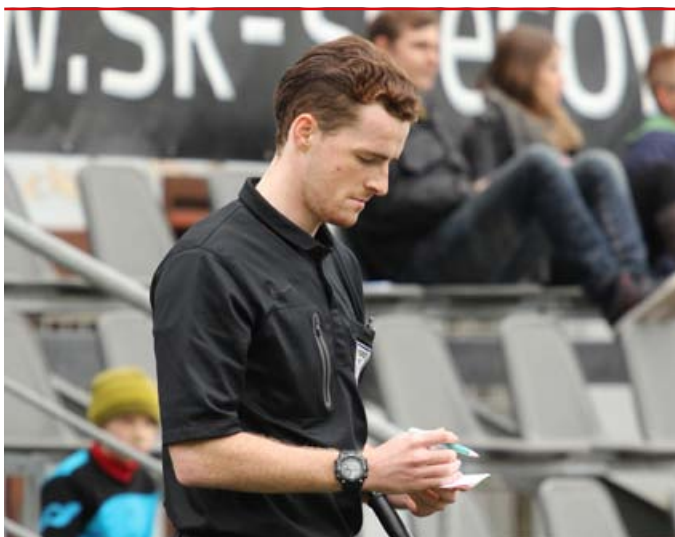
tak říci. Ale je to jen další důkaz, jak je role rozhodčího nevděčná,“ říká Ulrich. „U sportovců se mluví o vynikajících výkonech, o úspěších, zatímco ti poražení nikoho nezajímají. U rozhodčích je to naopak – o těch úspěšných se nemluví, zatímco o jejich chybách se vedou nekonečné polemiky. Takže je to tak. Když se o rozhodčím nemluví, je to úspěch. A každý chce být úspěšný.“

To se zatím v hlavním městě komisi rozhodčích daří. Občas se sice tato problematika řeší na výkonném výboru, ale podle Ulricha to jsou ojedinělé případy. „Vážím si toho, že pohled členů Výkonného výboru PFS je skutečně komplexní. Jsou tam zástupci snad všech fotbalových specializací, včetně lidí zainteresovaných přímo v klubech. Spektrum jejich poznatků je tak dostatečně široké, z čehož já mohu jen a jen těžit,“ pochvaluje si Ulrich. „Samozřejmě vnímám občasné výhrady směřem k jednotlivým rozhod-

čím, respektive jejich výkonům či rozhodnutím v určitých utkáních. Pomáhá mi to korigovat i můj vlastní názor. Musím však jedním dechem dodat, že za více než deset let mé činnosti v čele komise se jedná o skutečně výjimečné případy.“

MÁ ŠÉF ROZHODČÍCH NĚJAKÝ VZKAZ PRO KLUBY A HRÁČE?

„Nemám rád obecné mravní výzvy směřem ke komukoli. Každý máme svůj okruh působnosti i odpovědnosti. Nepřislouží mi cokoli vzkazovat. Když si udelema pořádek každý doma, bude fungovat i celek,“ myslí si Ulrich. „A rozhodčí? Pokud si vybudují autoritu svými výkony, budou mít polovinu práce. Je mi jasné, že neukázněný hráč zůstane neukázněným pod jakýmkoli rozhodčím. Pokud to budou rozhodčí v rámci pravidel a objektivitě nekompromisně trestat, budu za nimi stát.“

STŘÍDÁNÍ

O PERFEKTNÍM JARU...

TOMÁŠ SOUČEK NAVAZUJE NA OTÁZKY JANA ŠPAČKA

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV T. SOUČKA

Pomyslný štafetový kolík zamířil na konci minulé sezony z Vršovic do Cholupic, kde jej přebíral TOMÁŠ SOUČEK. Otázky Jana Špačka se pochopitelně týkaly úspěšného jara, takže se k němu ještě vrátíme...

Na úvod je ale nutné říci, že v době vzniku tohoto textu nevěděl ani Tomáš, zda bude v Cholupicích hrát i v nové sezoně. „Vzhledem k aktuální situaci nedokážu říci ani to, zda můžou konkurovat nejlepším jako na jaře,” připomněl „Suky”, že se v mužstvu v létě děly věci...

Trenér Rudolf Kahle, jeden z hlavních strůjců jarní cholupické jízdy přeborem, byl před startem letní přípravy odvolán! „Všichni jsme koukali jako blázen. Bylo to všechno strašně narychlo a na poslední chvíli. Přece jen se nám sezona povedla, skončili jsme na šestém místě a cíle do další sezony byly mnohem větší. Ke konci té minulé se sice spekulovalo, že by mohla přijít

změna, ale informaci ohledně přípravy jsme dostali normálně od trenéra Kahleho. Takže nikdo změnu fakt nečekal!” kroutil hlavou Souček.

Ale pojďme zpátky ke zmíněnému jaru a minulé sezoně vůbec. Jak na ně Tomáš vzpomíná? „Začátek jsme bohužel neměli nejlepší, přece jen si tým ještě sedal, byly nové posily, celý podzim se to nějak formovalo a pak přišlo jaro. To bylo z naší strany naprosto super. Ustálila se základní sestava, začalo se vyhrávat a tím začala být skvělá atmosféra v kabině, která měla velký vliv na úspěšné období.”

A pak tam byl trenér Kahle, jehož fotbalová veřejnost v Praze zná

jako energického muže. Když je na lavičce... „Ruda je velmi impulzivní trenér, který fotbalu opravdu dává 110 procent a možná i proto na okolní svět působí divočejí. Kolikrát je to vidět i během zápasu, kdy snad není nic jiného slyšet než on,” směje se „Suky”. Ale teď už vážněji: „Zase na druhou stranu hrát pod ním bylo fajn, fotbalu rozumí, tým měl disciplínu a šlapal jako hodinky. Myslím si, že v Cholupicích udělal velký kus práce, a mimo hřiště je určitě klidnější,” vysekl kouči poklonu.

Podobně energického trenéra prý na lavičce ještě nezažil. I když přece jen po delším přemýšlení na jednoho přišel... „Možná v Unionu byl podobný typ trenéra, který byl tolik slyšet. Tímto zdravím Marcela Šmídka,” posílá vzkaz na Prahu 10 Tomáš Souček. ■

STŘÍDÁNÍ

TOMAS SOUCEK

TOMAS FITZEL

„Jaké jsou cíle a ambice Čafky do nové sezony? Jak probíhala příprava a jak si bude tým stát po fyzické stránce? A jak vůbec zvládáš kombinovat fotbal s fut-
salem?”

Tomáš v dresu Cholupic

Mimo fotbalové trávniky ho můžeme vidět hrát futsal za Slavii.

ALEXANDRIA

cestovní kancelář

Dovolená v pohodě

Super ceny
Slevy
Last Minute

**Klubové hotely |
České animační programy
pro děti i dospělé zdarma**

www.alexandria.cz

Budapešť 1972, 2. kolo Poháru vítězů národních pohárů
Ferencváros – Sparta 2:0: Vladislav Brabec se s pomocí Oldřicha
Urbana (5) zmocnil míče, v pozadí František Chovanec.

LEGENDA

OLDŘICH URBAN: PILÍŘ I MOTOR PRO ZLÉ ČASY

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Byl by si rozhodně zasloužil daleko lepší úděl, ale OLDŘICH URBAN hrál ve Spartě v nejhorší éře její historie, která roku 1975 vyvrcholila jediným sestupem rudých do nižší soutěže. Patřil pak k těm, kteří se nejvíce zasloužili o rychlý návrat mezi elitu. Jeho táta mohl být na svého syna patřičně hrdý. Právě tak jak se on v klukovských letech pyšnil svým tátou...

A také bylo čím. Oldřich Urban starší patřil od ligového ročníku 1937–38 k základním kamenům sestavy SK Plzeň. Tým z Borů už uprostřed třicátých let připravil Viktorii o postavení fotbalového vládce města a vysoký, statný a nekompromisní pravý bek jeho pozici ještě posílil. Zelenobílí se stali štítkem ligy. Roku 1941 v ní skončili druzí za Slavií a v následujícím ročníku třetí, když se mezi ně a sešíváné vklínil Prostějov. Zato v listopadovém klání na Borech před návštěvou 12 000 diváků, kteří se bůhvíjak vměstnali do hlediště, rozdrtili úspěšné obhájce titulu 6:1! Přišly však i horší časy. Ještě než pozvolna stárnoucí mužstvo skončilo

roku 1944 v ligovém propadlišti, přetáhla z něj Urbana Bohemka. V té vytvořil v prvních poválečných letech s nezapomenutelným „Buňou“ Vedralem jednu z nejpevnějších ligových obran. Ale ani u něho se neúprosný čas nezastavil. Roku 1947 se ve čtyřiatřiceti letech s nejvyšší soutěží rozloučil.

DÉJÄ VU V JINÝCH BARVÁCH

Prohlédněte si dobře skupinové snímky Bohemky z roku 1945 a Sparty z doby o bezmála tři desetiletí později. Jako kdyby si otec a syn z oka vypadli. Podobou i tím, jak převyšovali

spoluhráče. Jen dresy oblékali jiné. Oldřich starší svého času zelený. Oldřich mladší rudý. Ale ani tak se není co divit, že pamětníci mezi fanoušky ze sedmdesátých let zažívali vtíravý pocit, že znovu prožívají už jednou prožitou... Olda si tehdy nechal nakrátko narůst mohutný mušketýrský knír, s kterým připomínal Porthose. Ne že by mu neslušel, ale brzy jej shodil a dobře u dělal. S knírem to prostě nebyl on. I když v případě Urbanů jablko věru nepadlo daleko od stromu, herním projevem se Olda od táty výrazně lišil. Otec byl kovaným bekem své doby. Jeho výlety dopředu končily až na nepatrné výjimky na půlící čáře. Do útočných akcí se nepletl. Syna na Letné krátce zkoušeli v záloze, ale nakonec mu našli pravé místo ve stoperské dvojici s Václavem Migasem či Františkem Chovancem, strýcem Jozefa, pozdější spartánské i reprezentační superstar.

CO CHYBĚLO DO IDEÁLNÍHO LIBERA?

Vašek i Fero střežili zadní vrátka, a tak Olda mohl nejen účinně bránit, ale také sám co chvíli pomýšlet na výboj. Jeho akční rádius sahál od jedné branky až k druhé. A byl to on, kdo se často v kritických chvílích stával tahounem neúnavné protiofenzívy. Svých 189 centimetrů dokázal využít ve hře hlavou a robustní fyzické konstrukce ke zjednání patřičného respektu i prosazení ve vzdušných i „pozemních“ soubojích muže proti muži. Obejít ho nebylo nic snadného. Uměl založit útok, ale také sám se prodat s míčem do střelecké pozice a tvrdě vypálit. Když si při rohových kopech vyšlápl do velkého vápna, měla soupeřova obrana alarm. Pomalu ale jistě zrál v libera, jakých bylo málo. A byl klubista k pohledání. Absolutní nasazení mu vyneslo i post kapitána. V té roli však nebyl ➔

Sparta 1972: trenér Kraus, Brabec, Mráz, URBAN, Migas, Táborský, Stránský, F. Chovanec, Pešice, Peták, Kislinger a vedoucí Marek, před nimi Semendák, Jurkanin, Veselý, Bartoň, Kára, S. Bouška, Tenner a Mašek.

OLDŘICH URBAN 16. 12. 1947–18. 12. 1998

Post: stoper

Hráčská dráha: Avia Čakovice, 1968 Sparta, 1977 Vlašim, v závěru kariéry Štětí

Bilance v lize: 8 ročníků v letech 1968 až 1977, 176 zápasů a 33 gólů

Mezistátní utkání: dvě roku 1970

Další hráčské úspěchy: vítěz Československého a Českého poháru 1972 a 1976

Pevný pilíř defenzivy, tahoun útočných akcí i obávaný střelec – to všechno byl OLDŘICH URBAN mladší.

Bohemians roku 1945: zleva Havlíček, Röder, Vedral, Štojdl, Češpiva, URBAN a Melka, v podřepu Plánický, Provalil, Pešek a Liška.

moc doma. Uměl jít příkladem, ale ne šéfovat.

Co mu chybělo, aby se výrazněji prosadil i v reprezentaci? Spíš měl po většinu času něco navíc – pár kilogramů. Jen drobet shodil, ručička váhy brzy zase směřovala k devadesátce. S tím si nějak nevěděl rady. Naštěstí ho brali takového, jaký byl. A když se po MS 1970 na krátký čas hledalo zbrusu nové složení reprezentace (ačkoli hráči nebyli pravými vi-

níky nezdaru), byl Olda jedním z těch, o jejichž pozvání se ani na chvíli nepochoybovalo.

Rakovina ukončila jeho život nedlouho po dovršení padesátky, pouhých sedm let po smrti jeho táty. Zbyla vzpomínka na báječného chlapa, statečného a neúnavného bojovníka a velkého spartana. K jeho 454 zápasům a 143 gólům za necelých devět let v klubovém dresu není co dodat...

Kdykoli se Olda Urban vynořil z podchodu od šatny, letenským stadionem to zabouřilo o něco víc při vítání dalších obdivovaných borců. Fanoušci ho měli rádi.

DROBNÉ KLEPY

POLOZAPOMENUTÁ ČAKOVICKÁ LÍHEŇ

Když skončil ve vršovickém Ďolíčku, začal Oldřich Urban starší působit jako hrající trenér v Čakovicích, a práce velezkušeného ligového borce tam byla brzy znát. Roku 1950 odtamtud převlékl do dresu Sparty Jan Hertl, budoucí účastník MS 1954. A na velkou scénu se postupně vyvojili další Čakovičáci: Jiří Čadek v Dukle, Josef Jurkanin ve Spartě, mladší sourozenci Hertla i Jurkanina – a samozřejmě Oldřich Urban mladší. Z Čakovic posléze přišel na Letnou i Jiří Rosický, otec dvou fotbalových synů, z nichž mladší Tomáš vyzrál ve hvězdu evropského formátu.

URBANOVÉ A LVÍČEK

V archivu československé reprezentace najdeme tři muže tohoto příjmení. Prvním se v 50. letech minulého století stal odchovanec Slavie, ale na vrcholu hráčské dráhy duklista Ivan Urban, nejskvě-

lejší náhradník své doby. V každém jiném prvoligovém klubu by patřil k dlouholetému jádru sestavy, ale v Dukle měl posty krajních záložníků „pod penzí“ tandem Pluskal – Masopust... Jestliže si Ivan v jejich stínu dokázal udržet formu, ve které za někoho z těch dvou zaskočil, když bylo třeba i v reprezentaci, klobouk dolů! Brzy po něm se v dresu se lvíčkem objevil i Anton, obránce Slovanu Bratislava. A do třetice pak Oldřich mladší. Suma summarum: Ivan čtyři střetnutí, Anton bez účasti v „áčku“, ale zato s 20 zápasy v olympijském mužstvu a se stříbrnou medailí z Tokia 1964, Oldřich mladší dvě utkání. Slušná souhrnná bilance, ne? Popravdě mohlo být urbanovských zápisů do historie i víc. Po většinu let nacistické okupace byl však našemu sportu odepřen mezinárodní styk, a tak se vrcholy sezony staly mezizemské mače Čechy vs. Morava. V českém týmu, který je hrával v tradičním červeném reprezentačním dresu s lvíčkem, nastoupil ve čtyřech

z devíti vzájemných utkání také Oldřich starší. A z koho jiného by se v té době vybíralo národní mužstvo než z jejich aktérů? Když však po osvobození došlo roku 1946 znovu i na mezistátní měření sil, bylo tehdejšímu borci kloanů už třiatřicet let a začínal přemýšlet o loučení s ligou...

DVA KOUSKY DO SÍTĚ „FRADI“

Z přemnoha gólů Oldřicha mladšího vzpomínali příznivci Sparty nejčastěji na patero pohárových z roku 1972. Ve finále Československého poháru rudí nejprve podlehl na Tehelném Poli 0:1, v letenské odvetě už na začátku také prohrávali, ale pak přece jen v obvyklé herní době zvítězili 3:2. Protože tehdy v případě rovného skóre neplatilo pravidlo o bonusu gólů ze soupeřova hřiště, došlo na prodloužení. V něm se nejprve ujali vedení „belasí“, ale nakonec Oldův gól na 4:3 ve 105. minutě vrátil věc do původního stavu a vynutil

tak rozstřel z penaltové značky. Otevřela ho Oldova nekompromisní rána do sítě za Vencelovými zády. I díky ní také rozstřel skončil 4:3 pro Spartu a zajistil jí místo v příštím ročníku Poháru mistrů evropských zemí.

V úvodním kole proti belgickému Standardu Lutych rozhodl o postupu rudých po hatricku Vladimíra Káry čtvrt hodiny před koncem Oldův gól z penalty na 4:2. Dál postavil los Letenské proti Ferenčvárosi. „Fradi“ k nám přiletěli s dvoubrankovým náskokem z budapešťského střetnutí, a když ve 32. minutě vyrovnali stav odvety na 1:1, byla i v leckterém z nejskálnejších spartánských fanoušků malá dušička. Chvilku před přestávkou ale stále častěji útočící Olda hlavičkou jak z praku vrátil rudým potřebné vedení a klid. A v 79. minutě po faulu maďarského brankáře chladnokrevně proměněnou penaltou, která stanovila konečný výsledek 4:1, zajistil svému mužstvu vstupenku do čtvrtfinále!

MLÁDEŽ

NABÍDKY ODMÍTÁ, CHCE POMOC T KLÁNOVICÍM

PATRIKA ŠMERDU ZDOBÍ VYTŘÍBENÁ TECHNIKA A SCHOPNOST ZASTOUPIT JAKÝKOLIV POST

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV PATRIKA ŠMERDY

Až trochu zesílí a zlepší se v osobních soubojích, stane se z PATRIKA ŠMERDY žádané zboží. Třináctiletý záložník Klánovic má totiž takřka vše, co by fotbalista mít měl – vynikající kopací techniku, skvělé čtení hry, schopnost dirigovat hru, rozdávat finální přihrávky a hlavně obrovskou touhu se zlepšovat. A také dokazuje, že i v dnešní době se nosí klubismus. Přes množství nabídek klubů z vyšších soutěží totiž zůstává v Klánovicích, které chce z pozice kapitána vytáhnout o úroveň výš.

■ **Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:**

Fotbal jsem začal hrát už v pěti letech, když jsem byl ještě ve školce. Přivedli mě k němu hlavně děda a táta, který si se mnou odmala na zahradě kopal.

■ **Důležité kroky v kariéře:**

Asi když jsem začal pravidelně jezdit na fotbalové kempy, které mě mnoho naučily.

■ **Nejoblíbenější trenér:**

Zinédine Zidane.

■ **Fotbalový vzor:**

Gareth Bale.

■ **Oblíbený klub:**

Real Madrid.

■ **Neoblíbený klub:**

Slavia.

■ **Poslední výsledek A-týmu mužů Klánovic:**

Prohra, ale už si nepamatuji, s kým a kolik to bylo.

■ **Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrál:**

Jednou, nevím už, proti jakému týmu jsme hráli, jsem dal krásný gól asi

z deseti metrů, když jsem šel sám na brankáře a přehodil ho. Ten den jsem dal ještě dalších 6 gólů.

■ **Jaký nejlepší zápas kdy viděl:**

Před pár lety, kdy ještě býval můj nejoblíbenější klub Barcelona, jsem byl s tátou a s dědou na El Clásicu v Barceloně. Barca tenkrát porazila Real Madrid 3:0.

■ **Nejlepší spoluhráč v týmu:**

Můj kamarád Jonáš Zdražil.

■ **Sportovní cíl:**

Postoupit do vyšší soutěže.

■ **... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:**

Právníkem. I když nejvíc by mě asi bavilo žít se snowboardingem.

■ **Dělá i jiný sport než fotbal:**

Mým nejoblíbenějším sportem je snowboarding, hraju tenis a rád si zahraju i volejbal, hlavně beach.

■ **Mimosportovní zájmy:**

Kamarádi, počítačové hry, cestování a poslouchání hudby.

■ **Nejlepší relax a odpočinek:**

Nejlépe relaxuji u jízdy na snowboardu.

■ **Oblíbené jídlo:**

Palačinky.

■ **Oblíbená hudba (skupina, interpret):**

Wiz Khalifa (cokoliv od něj).

■ **Oblíbený film:**

Deadpool, Hobit, Rychle a zběsile.

■ **Prospěch ve škole:**

Mám vyznamenání.

■ **Počet přátel na Facebooku:**

244.

ROZSTŘEL

SPARTA nebo **SLAVIA**

Sparta

RONALDO nebo **MESSI**

Ronaldo

ÚTOČIT nebo **BRÁNIT**

Útočit

BLONDÝNY nebo **BRUNETY**

Blondýny

PREMIER LEAGUE nebo **BUNDESLIGA**

Premier League

Patrik Šmerda

OČIMA TRENÉRA

„Patrik je hráč, který fotbalem doslova žije. Když zrovna neběhá po hřišti, tak neustále slyším, jak se s ostatními baví o utkáních, která viděl v televizi. Na trénincích je pokaždé vidět, jakou má tendenci se zlepšovat a poté svůj progres předvést na zápasech. Je to klasický střední záložník s vynikající kopací technikou, který je však schopen zastoupit téměř jakýkoliv post. Není to sice přímo gólový hráč, ale je schopen pro své spoluhráče rozdat takové přihrávky, ze kterých zkrátka není možné neskórovat. Dále má výborný přehled o dění na hřišti a skvělé čtení protihráčů, což uplatní i v obranné fázi. Lehce strádá v osobních soubojích, ale věřím, že s věkem a jeho obrovskou pílí brzy tyto rezervy dožene. Také se občas stane, že opustí svůj herní prostor a žene se za míčem, což ovšem pouze potvrzuje jeho chuť do hry. V předešlé sezoně nastupoval sice na postu krajního záložníka, ale pevně věřím, že středový prostor hřiště je, vzhledem k jeho vytříbené technice, ideální post pro hráče jeho kvality. V minulosti měl nejednu nabídku hrát za kluby bojující ve vyšších soutěžích, ale tím, že zůstal u nás a stále pomáhá Klánovcům hrát co nejefektivnější a pro diváky koukatelný fotbal, dokazuje, jaký je Patrik srdcař. Dle mého názoru určitě má vlohy k tomu, aby časem hrál v nejvyšších soutěžích, ale doufám, že do té doby bude stále, jako správný kapitán, vést náš mančaft a vkládat do našeho kolektivu tu správnou přátelskou atmosféru, která tam doposud panuje.“

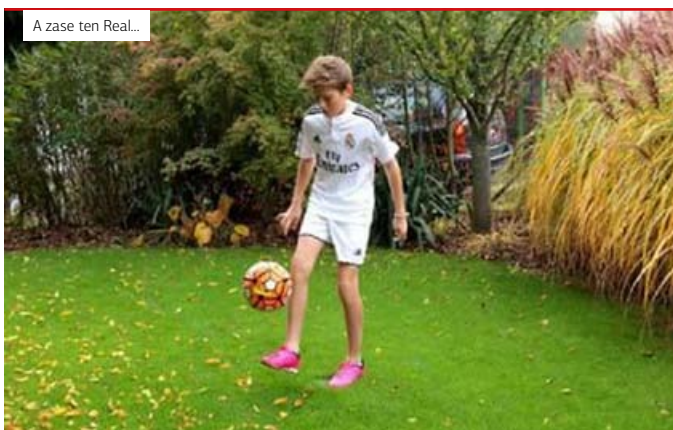
Marek Fuchs,
trenér starších žáků FK Klánovice

V dresu Realu Madrid se to dělají parádicky.

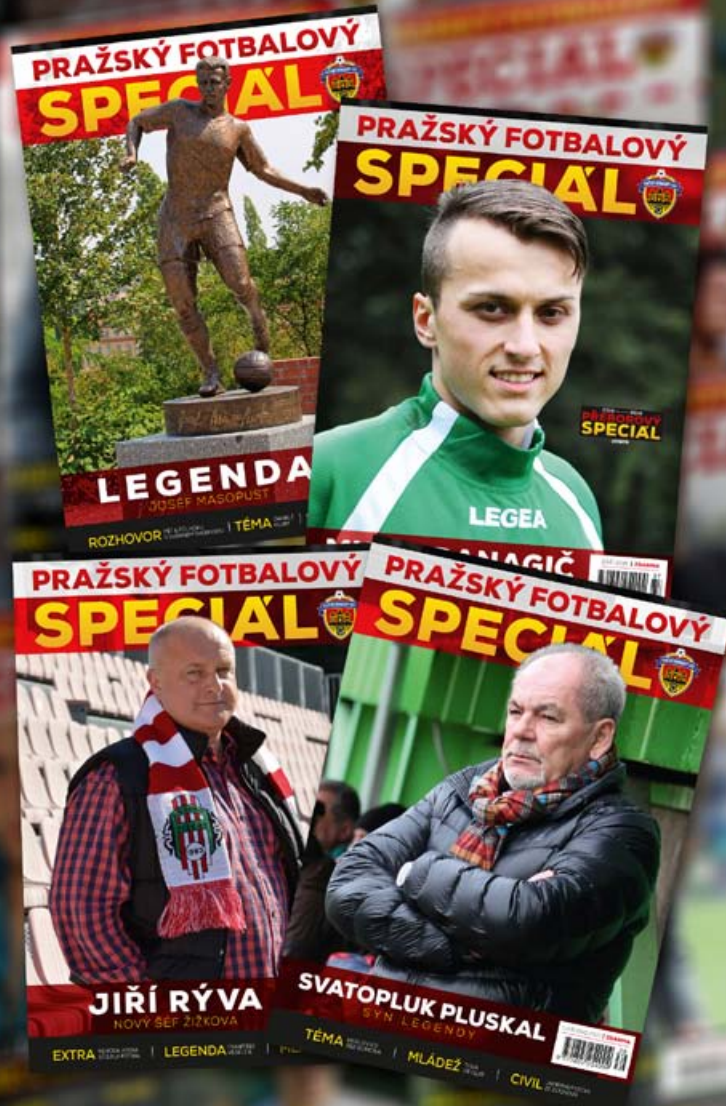

Tak co, bude z něj fotbalista nebo právník?

A zase ten Real...

INZERCE

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5 500 KS

CENÍK:

■ II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 150 MM]
■ PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 MM]

MLÁDEŽ

FOTBALOVÉ POVÍDÁNÍ

V PRAŽSKÝCH ŠKOLÁCH TO ŽILO FOTBALEM, BÝVALÍ LIGISTÉ BESEDOVALI S DĚTMI. A BUDOU ZASE.

TEXT: PFS FOTO: ARCHIV

Poslední týden školního roku to na pražských základních školách díky Pražskému fotbalovému svazu žilo fotbalem. Trenérský tým zaměřil do třech základních škol, děti si vyzkoušely vedený fotbalový trénink a také měly možnost zeptat se bývalých fotbalistů na nejrůznější věci. Na své kariéry zavzpomínali Jiří Novotný, Luděk Stracený, Tomáš Pešíra a freestyleové umění ukázal mistra světa Honza Weber.

„Fotbalovými besedami chceme nejen přitáhnout pozornost dětí k fotbalu, ale také pedagogickým pracovníkům ukázat, jak mohou v podmínkách dané školy v hodinách tělesné výchovy připravit dětem fotbalový program,“ vyjádřil se ke smyslu tohoto projektu marketingový manažer Pražského fotbalového svazu Jan Gruber.

TŘI ŠKOLY V AKCI

Na žáky prvních a druhých tříd základních škol Na Smetance, Jakutská a v Kolovratech čekal trénink vedený trenéry z pražských fotbalových klubů a také beseda s fotbalovými osobnostmi, kterou moderoval mistr světa ve fotbalovém freestylu Honza Weber. Děti se tak mohly zeptat na cokoliv

Jiřího Novotného, Ludka Straceného či Tomáše Pešíra.

„Tyto akce mají veliký smysl. Díky tomu děti sportují a mohou začít hrát fotbal, což je lepší, než kdyby seděly pouze doma u počítačů,“ sdělil své pocity z akce bývalý hráč Sparty Luděk Stracený.

V rámci besed také zástupci Pražského fotbalového svazu předali základním školám balíček základních fotbalových pomůcek, aby i nadále mohly děti v hodinách tělesné výchovy trénovat dovednosti.

OHLYSY UČITELEK

„Díky besedě se děti dozvěděly, co je fotbal a čeho jsme v tomto sportu do-

sáhli,“ zhodnotila akci Michaela Kotyzová, učitelka ze ZŠ Kolovraty. Její kolegyně ze ZŠ Jakutská Zdeňka Kočková kvitovala zase fotbalový trénink: „Děti si vyzkoušely práci ve skupinách a další tréninkové záležitosti. Vše bylo velmi dynamické a úžasné.“

Projekt vznikl díky podpoře Magistrátu hlavního města Prahy a jeho statutu „Hlavní evropské město sportu 2016“. Fotbalové besedy budou pokračovat i v dalším školním roce na vybraných pražských základních školách.

Více není třeba dodávat. Z fotogalerie je nadšení dětí patrné...

Poslouchat budete!

Zeptejte se, na co chcete, oni na co chtějí, odpoví.

Fotbalové osobnosti v čele s Tomášem Pešírem měly nadšeným dětem co vyprávět. A praktická ukázka fotbalu měla také úspěch.

TRÉNINK

ZÁBAVNÁ CVIČENÍ

SERIÁL PROFESIONÁLNÍHO TRÉNÉRA MLÁDEŽE PFS MILANA TITĚRY O PŘÍPRAVĚ

ILUSTRAČNÍ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Zábavná cvičení jsou ta, která umožní trenérům pohled na hráče, jak projevuje emoce či jak dokáže pracovat pro úspěch týmu, a ukazují rovněž jeho míru soutěživosti. Pro navození dobré atmosféry a nálady nebo pro rozbití možného stereotypu můžeme vložit do tréninku cvičení s prioritou zábavy a uvolnění. Cvičení se mohou objevit v jakékoliv fázi tréninku. Na začátku jako emoční naladění na trénink, uprostřed jako uvolnění soustředěnosti a na závěr jako odreagování se a uvolnění psychiky po náročném tréninku.

JAKÉ FORMY MŮŽEME VYMYSLET?

- soutěže
- nové dovednosti / nové výzvy
- změna prostředí (např. plážový fotbal, fotbal na sněhu)

- nové pomůcky (např. hra s ragby míčem, odrazová stěna)

JAK NAJÍT SPRÁVNOU MÍRU?

Každý hráč jistě uvítá, když dostane během tréninku možnost uvolnit mysl

ve formě nějaké soutěže či výzvy, která má zábavný charakter. Někteří hráči si již odmala hledají možnosti bavit se na tréninku různými soutěžemi. Každá taková soutěž podporuje hráče v tom, aby danou činnost dělali s maximální snahou. Zábavnými hrami či soutěžemi zlepšují hráči své dovednosti a zvyšují i týmovou soudržnost. V těchto situacích mohou trenéři vnímat i reakce hráčů na úspěch či nezdár a vidět, zda se hráči navzájem podporují pro společný úspěch, nebo si naopak případný neúspěch vyčítají a hledají chyby jinde.

Fotbalový trénink klade na hráče čím dál vyšší nároky na rychlost a kvalitu provedení. Nácvik a zdokonalování vyžaduje soustředěnost a opakování daných činností, nicméně neměli bychom ubírat na velmi důležitém faktoru, a tím je správné naladění hráčů, kteří absolvují během sezony spoustu tréninků. Proto jsou cvičení zábavného charakteru důležitou součástí tréninku mládeže i dospělých. V kategorii mládeže by měl trenér inspirovat hráče k tomu, aby se bavili fotbalovými hrami a cvičeními, které budou zlepšovat jejich úroveň. ➡

ZÁBAVNÉ CVIČENÍ 1

Věková kategorie:

U9 – U15

Zaměření cvičení:

Rozvoj technických dovedností a orientace v prostoru

Název cvičení:

Žongluj s míčem a dohraj ho do daného prostoru (koš, krabice atd.)

Slovní popis:

Dvojice nebo trojice hráčů žonglují na střídačce směrem k vytyčenému cíli a snaží se tam umístit míč.

Varianty:

Mohou žonglovat hlavou, nohou, upravit vzdálenost, způsob provedení a velikost cílového prostoru schopnostem hráčů.

Důležité:

Mladší kategorie mohou žonglovat s mezidopadem.

ZÁBAVNÉ CVIČENÍ 2

Věková kategorie:

U9 – U15

Zaměření cvičení:

Rozvoj techniky a obratnosti

Název cvičení:

Přebíhání nohejbal

Slovní popis:

Nohejbal dvojic, po odehrání na soupeře přeskakují překážky směrem do volného čtverce a znovu zaujmou pozornost směrem ke hře.

Varianty:

Upravit podmínky nohejbalu technické úrovni hráčů – lze hrát s jedním nebo s více dopady.

ZÁBAVNÉ CVIČENÍ 3

Věková kategorie:

U9 – U15

Zaměření cvičení:

Přihrávání a rychlé přepnutí do další činnosti

Název cvičení:

Bago s výměnami prostor a pozic

Slovní popis:

Hráči po každém odehrání přebíhají do protějšího bago, kde se snaží ihned zapojit.

Varianty:

Při přeběhu můžeme zapojit obratnostní prvek, úprava počtu doteků.

Důležité:

Dostatek míčů a rychlé roze hry.

ZÁBAVNÉ CVIČENÍ 4

Věková kategorie:

U9 – U15

Zaměření cvičení:

Technická zdatnost, obratnost, spolupráce

Název cvičení:

Fotbal dvojic

Slovní popis:

Hráči propojení za ruce se snaží dohrát míč do soupeřovy branky. Než přihrají nebo vystřelí, musejí se vždy dotknout míče oba.

Důležité:

Musí se po celou dobu snažit nerozpojit, koordinace při pohybu.

HISTORIE

POJEDENÁCTÉ A NAPOSLEDY

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU: DERNIÉRA MISTROVSKÝCH VAVŘÍNŮ PRAŽSKÉ DUKLY

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Do ligového ročníku 1981–82 vykročila DUKLA výhrou 2:1 nad Lokomotivou Košice na jejím hřišti v Čermeli. Ve 2. kole uhrála bezgólovou remízu v Ďolíčku. Dál ji čekala vítězná série, prerušená až v osmém utkání prohrou 0:1 na vlastní půdě s Vítkovicemi. S prázdnými rukama se vrátila i z následujících dvou zápasů v Chebu a v Prešově, ale potom až do konce podzimu zase bodovala naplno. V poločase soutěže vedla peloton s náskokem dvou bodů před Bohemkou a čtyř před ostravským Baníkem. Bylo to slibné...

Ten pravý trháč však vojáci nasadili až na jaře. Po třech čtvrtinách soutěže už utíkali Ostravanům o šest a klokanům o sedm bodů! Jejich další postup sice působil dojmem, že k němu byl vydán rozkaz „plíže-ním plazením vpřed“, nerozhodné výsledky střídali s jen těsnými výhrami, ale už po 28. kole měli definitivně vyhráno. Toho dne Baník zplichtil ostravské derby s Vítkovicemi, kdežto „žlutý balet“ v pro změnu armádním derby vykplel své banskobystřické jmenovce na jejich domácí půdě 3:0. Dvě kola před koncem soutěže, ve které se stále ještě vítězilo jen za dva body, měla Dukla 40, Ostrava 35 a Bohemians 34 bodů. Teď už vojáky nic nemohlo připravit o ligové vavříny. Dokonce si mohli dovolit poklesek prohry v posledním utkání na hřišti ostravských vicemistrů, to se ovšem trenér musel obejít bez téměř poloviny základní jedenáctky. Prestižně sice klopýtnutí o poslední schod Du-

klu drobet pocuchalo, ale jedenáctý mistrovský titul se čtyřbodovým náskokem před oběma hlavními soupeři jí vyrvat nemohlo.

POD TAKTOVKOU KAPITÁNA Z CHILE

Na Ladislava Nováka už jsme vzpomínali v Legendách. Tehdy byla řeč spíše o hráči, který se už před svým pá-tým mezistátním zápasem stal až do konce reprezentační dráhy kapitánem národního mužstva, vedl je i v památném chilském finále světového šampionátu a v kapitánské roli se také stal osminásobným mistrem ligy. Když se s ním roku 1966 ve čtyřiatřiceti letech rozloučil, kopal ještě dva roky druhou nejvyšší soutěž v Jablonci a potom tam hned také odstartoval druhý poločas svého fotbalového života – trenérskou práci. Roku 1971 byl spolu s někdejšími spoluhráči z reprezentace Ladislavem Kačánim postaven do jejího čela. Vedli ji pak ve třinácti mezistátních zápasech. Když tým na sklonku léta 1972 předávali Václavu Ježkovi, mohli se vykápat aktivní bilancí šesti vítězství a tří nerozhodných her proti čtyřem porážkám. Bezmála osm let pak působil v Belgii, v Lokerenu a v Antverpách. Roku 1980 se vrátil na Julisku. Rok před jeho příchodem vojáci pod staronovým trenérem Jaroslavem Vejvodou podesáté dobyli ligový trůn, následný pokus o obhajobu však skončil nezdarem. Jak jinak nazvat čtvrté místo s osmibodovou ztrátou na mistry z Bazalů? Novák dostal za úkol to napravit. V mužstvu už pochopitelně nepůsobil ani jeden z jeho někdejších spoluhráčů, nicméně jeho skvělá pověst byla na Julisce i po čtrnáctileté nepřítomnosti stále živá. Celý tým věděl, že přichází trenér náročný, důsledný a přísný. Pedantický, tvrdý i k sobě, ale vždy naprosto korektní ke druhým. Muž s vyhraněným smyslem pro fair play. V lize 1980–81 Dukla pod jeho vedením skončila druhá jen o dva body za mistrovským Baníkem. A v dalším ročníku se už zákonitě dostavil úspěch popsáný v úvodních řádcích.

ních zápasech. Když tým na sklonku léta 1972 předávali Václavu Ježkovi, mohli se vykápat aktivní bilancí šesti vítězství a tří nerozhodných her proti čtyřem porážkám. Bezmála osm let pak působil v Belgii, v Lokerenu a v Antverpách.

Roku 1980 se vrátil na Julisku. Rok před jeho příchodem vojáci pod staronovým trenérem Jaroslavem Vejvodou podesáté dobyli ligový trůn, následný pokus o obhajobu však skončil nezdarem. Jak jinak nazvat čtvrté místo s osmibodovou ztrátou na mistry z Bazalů?

Novák dostal za úkol to napravit. V mužstvu už pochopitelně nepůsobil ani jeden z jeho někdejších spoluhráčů, nicméně jeho skvělá pověst byla na Julisce i po čtrnáctileté nepřítomnosti stále živá. Celý tým věděl, že přichází trenér náročný, důsledný a přísný. Pedantický, tvrdý i k sobě, ale vždy naprosto korektní ke druhým. Muž s vyhraněným smyslem pro fair play.

V lize 1980–81 Dukla pod jeho vedením skončila druhá jen o dva body za mistrovským Baníkem. A v dalším ročníku se už zákonitě dostavil úspěch popsáný v úvodních řádcích.

TEN TÝM MĚL BŘINK

Je přirozené, že ve stínu dukelské slávy z první poloviny šedesátých

let minulého století vzpomínky na pozdější vojenské mistrovské souboje poněkud blednou. Přirozené, ale trochu nespravedlivé. Protože třeba právě Novákův mistrovský tým z dvaosmdesátého roku, i když se na prahu soutěže rozloučil s dlouholetými oporami Václavem Samkem a Miroslavem Gajdůškem, měl nesporně i nadále mimořádné kvality.

Jedničkou v brance byl Karel Stromšík, ale byl tu i Jaroslav Netolička, který dva roky předtím na evropském šampionátu v penaltovém rozstřelu zneškodnil střelu Itala Collovatiho a zajistil tak našemu týmu třetí místo. A dál? Když budeme jmenovat jen hráče, kteří dříve či později prošli reprezentačním áčkem: v obraně Jan Fiala, Luděk Macela, Josef Novák II., Petr Rada a Ján Kapko, ve středu pole Oldřich Rott, Stanislav Penc, František Štambacher a právě v tom ročníku i košický „základák“ Ján Kozák, v útoku pak Ladislav Vízek, Zdeněk Nehoda a Tomáš Kříž.

Kdo tehdy mohl tušit, že triumf tohoto nabitého kádru zůstane až po naše časy posledním ligovým prvenstvím týmu z Julisky? Později na něj alespoň částečně navázalo už pouze vítězství v Československém poháru v roce 1990...

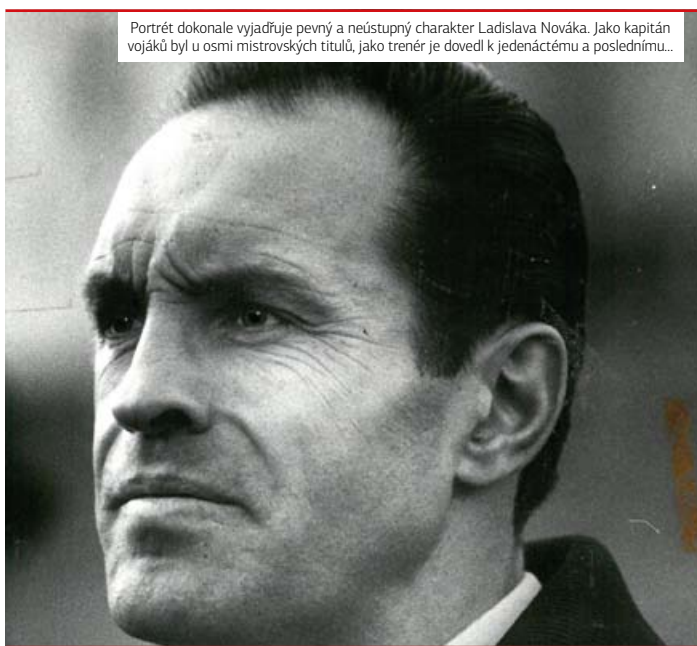
K oporám jedenáctých dukelských mistrů patřil i Luděk Macela. Snímek ho zachytil jako kapitána zlatého týmu na OH 1980 v Moskvě (s brněnským spoluhráčem Josefem Mazourem).

Zdeněk Nehoda (tady v reprezentačním dresu) byl nejvůlejší kanonýrem Dukly, ale v její poslední mistrovské sezoně musel přenechat střelecké prvenství Vízkovi.

Ivo Viktor (vpravo) a Ladislav Vízek, představitelé druhé a třetí slavné generace armádního týmu. V souboru mistra ligy se spolu sešli pouze v sezoně 1976–77.

Portrét dokonale vyjadřuje pevný a neústupný charakter Ladislava Nováka. Jako kapitán vojáků byl u osmi mistrovských titulů, jako trenér je dovedl k jedenáctému a poslednímu...

DOBOVÉ STŘÍPKY

DESATERO Z LET 1953 AŽ 1979

První mistrovský titul získali vojáci ještě pod hlavičkou ÚDA v roce 1953. Tři roky poté byli k říjnovému Dni armády přejmenováni na Duklu právě včas, aby v lize (která se v těch zmatečných časech hrávala v obráceném gardu jaro – podzim) dosáhli druhého prvenství už pod novým a nepochybně lepším názvem. Třetí přidali v tříetapové lize, jež v letech 1957 a 1958 vrátila naše fotbalové soutěže do starých osvědčených kolejí. Vrcholem bohaté klubové historie se stala léta 1961 až 1964 se čtyřmi tituly v nepřetržité řadě, které vyrovnaly slávisťský rekord z období 1940 až 1943. Pátěří týmu byli v té éře mezinárodně

proslavené trojím vítězstvím v prestižní americké letní lize tři mužskytýři - Josef Masopust, Ladislav Novák a Svatopluk Pluskal, jimž skvěle sekundovali třeba Jaroslav Borovička nebo František Šafránek a „mlaďasové“ Josef Jelínek s Rudolfem Kučerou. Dozvukem té slávy byl ještě titul z roku 1966, který až v posledním kole tak trochu spadl z nebe, když do té doby Dukla ani jednou nebyla v čele ligového pořadí. Deváté a desáté prvenství pak přišlo v letech 1977 a 1979.

ZA ČASŮ „ŽLUTÉHO BALETU“

Ten pojem už se tu jednou objevil. Borci z Julisky si tak sami začali říkat v době, kdy historickou rudo-žlutou kombinací na-

hradily dresy žluté od hlavy až k patám. Autor tohoto vzpomínání je přesvědčen, že chytlavé pojmenování v obecně srozumitelné narážce na „bílý balet“ Realu Madrid nemohl vymyslet nikdo jiný než Láďa Vízek, za všech okolností velký romantik a fanfaron. Na každý pád se brzy ujalo i mezi novináři a jejich přičiněním také mezi fanoušky. A proč ne? Bylo hezké, nadto ověřené triem posledních ligových triumfů Dukly. A že maličko přehánělo? Vždyť to madridské občas také...

KANONÝR VEDLE KANONÝRA

Napravo Vízek, uprostřed v té době většinou tříčlenného útoku Nehoda. Tak to po řadu let v Dukle chodilo. Oba se pro-

stříleli až mezi ligové stovkaře a ani potom nedali pokoj. V součtu měl nakonec navrch Nehoda se svými 145 góly proti Vízkovým 115, ale v některých sezonách naopak Láďa přestřílel Zdeňka. Poprvé v mistrovském ročníku 1976–77, kdy ten ostrostřelecký souboj vyhrál 13:12, podruhé o tři roky později (16:10) a do třetice všeho dobrého právě v té mistrovské derniéře v sezoně 1981–82 (15:8). Brzy nato přestřelku zrušil Nehodův odchod do služeb německého Darmstadtu. Vízek nezůstal dlouho pozadu, jeho novým působištěm se stal francouzský Le Havre. A nerozhodně skončil jejich souboj o počet titulů československého Fotbalisty roku: Nehoda se jím stal v letech 1978 a 1979, Vízek v letech 1983 a 1985... ■

K L U B

DO STOVKY TO DOTÁHNEME!

KAČEROV JE PYŠNÝ NA STMELENOU MLÁDEŽ, ALE TRÁPÍ HO PATOVÁ SITUACE OHLEDNĚ POVRCHU HRACÍ PLOCHY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Za bezmála stoletou historií toho SK GORDIC Praha KačeroV, z.s. zažil dost a dost. Po úspěšných obdobích přicházely se železnou pravidelností pohromy mající společného jmenovatele: hřiště. Hned dvakrát v historii totiž klub o hřiště přišel, což pokaždé znamenalo takřka klinickou smrt klubu. KačeroV, pyšníci se vždy zejména úspěšnou prací s mládeží, momentálně sice vloženo existenční problémy nemá, ovšem strašák uzavření hřiště nemizí. Naopak. Hrací plocha totiž nepatří klubu a je prakticky nemožné ji rekonstruovat, což znamená nejistou budoucnost, protože požadavky fotbalových orgánů na kvalitu hrací plochy jsou neúprosné. Přesto si vedení sportovního klubu hodlá udržet optimismus. „Do stoletého výročí, které oslavíme v roce 2020, to dotáhneme,“ tvrdí KačeroVští.

Vznik kačeroVského klubu se datuje do roku 1920, kdy na místě dnešního honosného BB centra (tehdy tam byla holá pláň) založila parta sportovních nadšenců oddíl s názvem SK Meteor XIV, jehož pokračovatelem se SK Meteor KačeroV stal. A přes veškeré peripetie i vzkvétal...

DVAKRÁT VYHNÁNÍ

Až do roku 1976, kdy státní orgány rozhodly o likvidaci kačeroVského hřiště (na jeho místě měla vyrůst víceúčelová hala Brumlovka), se klubu

opravdu dařilo. Měl tři mládežnické oddíly a tři týmy dospělých. Likvidací tradičních prostor však logicky nastal úpadek klubu a fotbalu na KačeroVě. Mužstva neměla kde trénovat, dva týmy žáků přešly pod Tempo, jeden zanikl. Tím se zadrhlo přirozené doplňování týmů mužů. Áčko tak paběrkovalo na pomezí tehdejší II. a III. třídy, z původních 157 členů fotbalového oddílu jich zbylo pouhých 25 a klinická smrt tūkala na dveře. První mužstvo přesto vydrželo a příštích deset let hrálo domácí zápasy v Kunraticích.

Až v roce 1984 se podařilo dosáhnout rozhodnutí o výstavbě nového hřiště se zázemím v tzv. Akci Z. A skutečně, v roce 1987 začali KačeroVští opět hrát na Brumlovce. Znovuzrozený klub se měl opět k světu. Koncem osmdesátých let se pyšnil třemi týmy žáků, jedním dorostenců a dvěma týmy dospělých. Muži navíc poprvé postoupili do I. B třídy.

Po společenských změnách v devadesátých letech se začíná psát i nová kapitola fotbalu na KačeroVě. Tehdy se klub, který již vystupoval pod tradičním názvem SK Meteor KačeroV, sloučil s KSK SEMI Královské Vinohrady a vznikl oddíl s názvem FK SEMI KačeroV. Ovšem historie se tak trochu opakovala – politicko-ekonomické zájmy rozhodly o tom, že kačeroVské hřiště mělo být, počínaje rokem 2002, bez náhrady zastavěno (dnešní BB centrum). Ačkoliv budovy i hřiště byly majetkem klubu, pozemky, na kterých stály, patřily obci...

ÚSPĚŠNÁ MLÁDEŽ

Zdalo se, že s fotbalem na KačeroVě je amen, mnozí funkcionáři hodili flintu do žita, odcházeli hráči, rodiče odváděli děti do jiných oddílů, zůstali jen nejvěrnější a nejzavrzalejší. Společným úsilím nakonec došlo ke kompromisu všech zainteresovaných stran a klub se dočkal náhradního, nového, důstojného domova v Braníku a podruhé v historii přečkal klinickou smrt (po dobu dvouleté výstavby například hrálo každé mužstvo v jiné části Prahy – přesto jedno z nich vyhrálo svou soutěž).

S novým zázemím přicházeli i noví sponzoři – ten hlavní, česká firma GORDIC, a. s. (výrobce a dodavatel informačních systémů), už v Meteoru působí několik let. Několik let hledali sportovci a sponzor formát vzájemné spolupráce. V minulém roce padlo rozhodnutí, aby sponzor svým názvem zaštitil celý sportovní klub a ne jen fotbalový oddíl (kromě fotbalu je činný též oddíl orientačního běhu)

Zázemí mají v areálu KačeroVa pěkně...

... podobně jako občerstvovací zařízení.

HŘIŠTĚ – NEKONEČNÝ PROBLÉM

Kačerovský areál, ležící v těsném sousedství branického klubu ABC, je malý, útulný, udržovaný, ale i specifický. Budova se šatnami a zázemím totiž patří klubu, hřiště (s umělým povrchem) vlastní obecní úřad. Hřiště si klub udržuje sám a běžnou údržbu si i sám financuje. Majitel přispívá na každoroční generální údržbu. I přes intenzivní péči však již od předání hřiště uplynulo dvanáct let a povrch prostě dosluhuje.

Nekonečné pokusy o převedení do vlastnictví, případně o zajištění prostředků (5 až 6 milionů Kč) na obnovu plochy, vedení SK GORDIC Praha Kačerov, z. s., vyčerpává a ocitlo se v patové situaci. Povrch hrací plochy je za zenitem a klub získává povolení fotbalových orgánů hrát na něm soutěžní zápasy vždy jen na půl roku. „Půjčku ani grant nám nikdo nedá, protože plocha nepatří nám. A my samozřejmě na nákladnou rekonstrukci nemáme prostředky,“ krčí rameny předseda Zdeněk Paleček.

„Tehle konkrétní typ povrchu už je dnes v Praze takřka všude uzavřený,“ prozrazuje Karel Vejvoda. „My dostáváme certifikát jen díky tomu, že o hřiště skvěle pečují správce areálu Karel Mlejnek. Jinak jsme už taky skončili.“

A hřiště je opravdu vytížené. Trénují na něm muži, dorostenci i žáci (včetně zimních měsíců), rok co rok se tu konají oblíbené zimní turnaje. „Minulou zimu jsme tu hráli ligu starších žáků, chlapi zase přáteláky, takže plocha je vytížená prakticky od ledna do prosince,“ popisuje předseda Zdeněk Paleček a dodává: „Dlouhodobý cíl je tedy nabídnout – sehnat peníze na nový povrch hřiště. A tak již několik let namísto fotbalových záležitostí leštíme všemožné kliky. Deprimující je, že bez výsledku,“ přiznává předseda. Co se zázemí týče, tam vedení bota netlačí. Areál se zázemím je udržovaný, čistý, s pěknými sprchami a šatnami. „Jenže k čemu nám to je, když nebudeme mít kde hrát. Leda že si tu budeme hrát stolní fotbal,“ vzkazuje sekretář František Peška.

AREÁL ZA MLÝNEM

Název: Areál Za Mlýnem

Adresa: Za Mlýnem 101, Praha 4-Braník, 147 00

Dopravní spojení: dvě minuty pěšky od autobusové zastávky Vrbova (linky 196 a 197), tři minuty pěšky od zastávky Vlnitá (linka 170)

Počet hřišť v areálu: jedno s umělou trávou, tréninkový plácek

Jak to tedy s kačerovským areálem a klubem jako takovým bude dál? „Perspektiva není nijak oslnivá. Ale blíží se stovka, do té to dotáhneme,“ ujišťuje předseda. „Já věřím, že začneme i další stovku,“ míní Karel Vejvoda. „Už z úcty

k zakladatelům, kteří měli před sto lety vizi přitáhnout ke sportu zejména mládež. Kolik dětí za sto let s klubem spojilo svoje mládí a kolik by jich v budoucnu ještě mohlo být. To přece nemůže být nikomu lhostejné!“

a oddíl sportu pro všechny) a pro následujících sedm let se tak stala firma GORDIC, a. s., generálním sponzorem SK GORDIC Praha Kačerov, z. s.

„Díky sponzorovi se daří hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, což je pro nás samozřejmě podstatné,“ říká zástupce oddílu mládeže Kačerova Karel Vejvoda.

SK Meteor dnes disponuje jedním týmem mužů, který dlouhodobě hraje I. B třídu. „Léta jsme hráli A skupinu, nyní jsme požádali o přeřazení do B skupiny, ať taky potkáme jiné soupeře a soutěž není stereotypní,“ prozrazuje předseda Zdeněk Paleček a dodává, že lepší výsledky než muži zaznamenává kačerovská mládež. „Starší žáci minulou sezonu postoupili do přeboru a dorost byl v minulosti druhý v Poháru PFS.“

Zatímco pro áčko je předsezonní cíl rok co rok prakticky stejný – ochrana, na žáky a dorost jsou kladeny vyšší cíle. „Starší příprava i mladší žáci vyhrávají své soutěže. Anebo bo-

jují o přední umístění,“ líčí hlavní trenér mládeže František Stolař. „Teď bychom rádi postoupili i s mladším dorostem do přeboru, vhodně jsme mužstvo doplnili úspěšnými staršími žáky,“ dodává Karel Vejvoda.

ZAPOJIT RODIČE

Na Kačerově si pochvalují, že omladina je nejen talentovaná, ale i soudržná a „věrná“ klubu. „Myslím, že je tu dobrá parta, kterou se nám navíc, alespoň zatím, daří držet pohromadě. Jádro mládeže zůstává několik let stejné, i když sem tam samozřejmě někdo přijde nebo odejde,“ hlásí František Stolař. „Snažíme se udržovat kontinuitu, a tak není výjimečné, že kluk u nás začne kopat v šesti letech a dotáhne to až do chlapů,“ doplňuje předseda. V klubu nedělají rozdíl mezi „hvězdami“ a kluků, kteří třeba příliš talentu nepobrali. „Priorita je, aby si tu všichni zahráli. Nestává se, že by někdo chodil jen na tréninky a zápasy oseděl na lavičce. A taky si nevybavuji, že bych

u nás na hřišti viděl kluka povyšujícího se nad jiné,“ dodává Vejvoda.

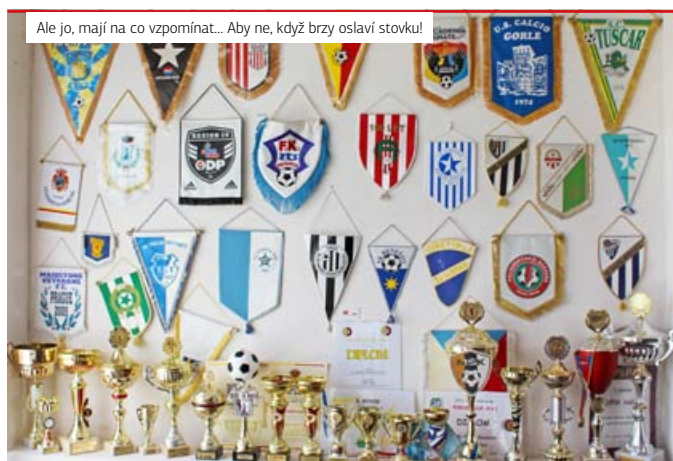
V praxi to znamená, že Kačerovští (kde se mimochodem platí jedny z nejnižších členských příspěvků v Praze, čtyři tisíce korun ročně) dávají šanci užít si soutěžní zápas každému capartovi. „Měli jsme tu třeba kluka, který věkově spadl do starší přípravy, ale u nás trénoval s mladšími žáky. A hrál. Neměl šanci, byl o hlavu menší než ostatní kluci, ale hrál,“ vzpomíná František Stolař. „Zkrátka nastavíme sportovní ambice před ty normálně klukovské – touhu zahrát si opravdový fotbal

s partou kamarádů. Snad i proto naše mládež drží při sobě.“

Součástí kvalitní práce s mládeží je na Kačerově i úzké propojení s rodiči a jejich všemožné zapojení do chodu klubu. „Není to tak, že by tu táta s mámou vysadili dítě, a tím to pro ně skončilo. Snažíme se je vtáhnout do děje jako organizátory mikulášských turnajů, rozloučení se sezónou a podobných akcí. Často se s rodiči setkáváme a komunikujeme s nimi. Když jedeme na soustředění, rodiče mají možnost za námi přijet a třeba tam i s námi den dva pobýt. Jsme otevření a vstřícní,“ líčí Karel Vejvoda.

Hřiště s umělou trávou je využíváno pochopitelně celoročně.

SK GORDIC PRAHA KAČEROV, Z.S.

Rok založení: 1920

Vývoj názvu klubu: SK Meteor XIV, SK Meteor Kačerov, TJ Masna, Slovan Kačerov, TJ Meteor Kačerov, SK Meteor Kačerov, FK SEMI Kačerov, FK GORDIC Praha Kačerov, SK GORDIC Praha Kačerov, z.s.

Úspěchy: dlouhodobá účast v I. B třídě

Současnost: I. B třída, skupina B

Počet týmů: jeden mužský („A“ – I. B třída – skupina B), mladší dorost, starší žáci

CIVIL

ZBRASLAVSKÁ FOTBALOVÁ RODINA

MICHAEL ŽIŽKA DĚLÁ SPRÁVCE, TRENÉRA A KAPITÁNA, V KLUBU PŮSOBÍ I JEHO ŽENA A SYNOVÉ

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Má bohaté zkušenosti s vrcholovým fotbalem, vždyť v první lize odehrál 150 zápasů. Po třicítce však MICHAEL ŽIŽKA začal svůj osudový sport poznávat z jiné, úplně nové stránky. Stal se z něj totiž správce. Na Zbraslavi, kde působí i jeho rodina – žena a dva synové – je zároveň i kapitánem A-týmu a trenérem dorostu. Řízný stoper, který hrával mj. za Bohemians a šest let byl oporou Českých Budějovic, tak má práce nad hlavu.

Michael Žižka začínal s fotbalem v pražském Tempu, když mu bylo šest let. Ve třinácti si pak odskočil na roční hostování do Libuše a v patnácti si ho vytáhla Sparta. „Tam jsem zůstal do nějakých třidvaceti let s tím, že jsem hrál jenom za béčko. Po skončení smlouvy jsem šel do Budějovic, kde jsem vydržel šest let,“ sumíruje svou kariéru.

Právě na angažmá na jihu Čech vzpomíná nejraději. „Určitě to bylo nejlepší období. Specifické bylo to, že tam každý půlrok byl jiný trenér, takže my jako hráči jsme museli neustále prokazovat stabilní kvalitu, abychom se udrželi v základní sestavě,“ líčí.

S ŘEPKOU SI SEDLI

Michael poznal během kariéry spoustu koučů, od nichž si toho do života hodně vzal. „V Tempu to byli pánové Kyznar a Jindrák, pak mě dlouho trénoval můj táta a pan Řehák, nesmím zapomenout ani na pana Báľka, z Bohemians na pana Medynského a z Budějovic na Jaroslava Šilhavého,“ vyjmenovává s tím, že asi nejvíce na něj zapůsobil František Straka.

„Ať si každý říká, co chce, pro mě to byl trenér, který fotbalem žil a dal mi spoustu věcí, které teď jako trenér využívám,“ vysvětluje. „Občas se chovám stejně jako on. Když chcete hráče vyhecovat, emoce tam musejí být,“ na-

ráží s úsměvem na Strakův proslulý temperament.

Žižku ovlivnila i další různá fotbalová persona Tomáš Řepka. „Potkal jsem se s ním v Mostě, kde jsem na konci profesionální kariéry hostoval z Bohemky a on tam dělal v managementu. Lidsky jsme si dost sedli, naučil mě plno věcí, třeba co se týče vystupování na hřišti, posunů a řízení hry. I díky němu jsem ve fotbale takový, jaký jsem.“

Se spartánskou legendou se dodnes vidá. „Jsme v kontaktu, občas se přijede podívat, když hrajeme se Zbraslaví. Nikdy nic neodřekl, vždycky splnil, co slíbil. Jednou, když jsem trénoval žáky, přijel s trenérem Bustou předat pohár. Každému klukovi se podepsal na plakát, pro ta děcka to bylo něco výjimečného,“ prozrazuje.

Michael nasbíral 150 ligových startů a z pozice stopera dal i jeden gól. „Hráli jsme s Budějovicemi v Brně, v devadesáté třetí minutě jsem dával na jedna jedna. Po standardce přede mě propadl balon na penaltu, trefil jsem to

z výšky do šibenice. Rozhodčí pak hned píslí konec,“ vybavuje si s tím, že gólů dal sice mnohem víc – ale vlastních. „V Budějovicích jsme na to byli specialisti s Honzou Rieglem. On jich jednu dobu měl snad šest a já sedm. Gólman Kučera z nás byl nešťastný,“ směje se.

ŽÁKŮ SE MUSEL VZDÁT

A jak se vlastně Michael přesunul do Zbraslavi? „Původně to šlo přes ženu, která je rodilá Zbraslavka. Vyrůstala tady, občas jsme sem jezdili za jejími rodiči. Zpočátku jsem ani nevěděl, co se tu hraje za soutěž, až postupem času jsem zjišťoval, kde tu vlastně je stadion,“ přiznává.

Do klubu se ale postupně „zaháčkoval“. „Jednou, to už jsem hrál za Bohemku, mě sem žena vytáhla na skleničku. Zrovna tu trénovali žáci a mně to nedalo a oslovil jsem trenéra Václava Reitera, jestli třeba nechce s něčím pomoci. On byl jenom rád, protože toho měl moc a už to nezládal. Pak jsem

Fotbalista nebo správce? Tady platí druhá možnost.

Je jasné, že synové půjdou v tátových stopách.

MICHAEL ŽIŽKA

Věk: 35
Profese: správce areálu/trenér mládeže
Klub: SK Zbraslav
Post: stoper

přišel do kontaktu s výborem SK Zbraslav a šlo to dál a dál," popisuje svou cestu do přeborového klubu.

Protože v té době už měl profi kariéru za sebou, začal ve čtvrti na jihu Prahy hrát a časem se z něj stal i správce. „Ten předchozí tu končil, tak jsem oslovil předsedu, pana Kudrna, že bych to chtěl zkusit. Hlavně proto, abych zůstal u fotbalu, protože mi chyběl," objasňuje. „Chytlo mě to. I když jsem měl nějaké nabídky z vyšších soutěží, všechny jsem rázně odmítl.“

Co všechno má tedy vlastně na starosti? „Je toho hodně. K hraní za áčko a správcování se postupně nabalilo trénování jednoho mančafu, pak druhého... Celý loňský rok jsem vedl mladší žáky a dorost, což bylo časově dost náročné. Tréninky, zápasy... Rodina mě mnohdy celý den neviděla. I proto jsem se po zvážení rozhodl vzdát žáků a zůstal jsem jenom u staršího dorostu, se kterým jsme minulou sezonu vykopali přebor," prozrazuje.

SYN BUDE BROUSEK PO TÁTOVI

Michael Žižka, který i s rodinou bydlí v domku přímo vedle hřiště, je však v první řadě správce. S rolí, kterou neznal, se sžíval za pochodu. „Když jsem to přebíral po bývalém správci, tak mi bylo jen řečeno, kde se startuje traktor a kde se zapíná kropení. Byl jsem zkrátka hrozený do řeky, nevěděl jsem ani rozměry vápna, prostě nic," přiznává. „Zpočátku mi hodně pomáhal předseda Jaroslav Kudrna. Udělal si čas, přišel, vysvětlil, pomohl. A pomáhá mi dodnes, on je takovým srdcem našeho klubu.“

I proto, že práce má nad hlavu, „uvrtnal“ do správcování částečně i svou ženu Evu. „Má na starosti úklid kabin, praní a vydávání dresů, nafukování míčů. Ona se zkrátka stará o veškerý vnitřek a já o veškerý venek," hlásí a přidává konkrétní detaily. „Teď mě třeba čeká natřít kolem celého hřiště plot, za brankami dáváme novou síť,“

vypočítává. „Je tu práce tak pro šest správců, ale jsem rád, že to dělám. Vždyť já jsem vyučený truhlář, a kdybych se teď začal věnovat truhlářině, tak bych šel poprvé do práce a vrátil bych se bez prstů," směje se.

Není divu, že za Zbraslav kopou i Michaelovi synové. Sedmiletý Denis hraje za mini osmičku, pětiletý Alex je zatím v předpřípravce. Půjdou tedy mladí Žižkové ve stopách táty? „Tomu staršímu se ze začátku moc nedařilo, v jeho věkové kategorii byli lepší kluci. Ale pak nám v tomhle ohledu pomohlo, když se tu konal velký školní turnaj pro děti od prvních do čtvrtých tříd. Denis byl ve svojí třídě nejlepší, protože jako jediný fotbal trénoval. Dostal i nějakou cenu a najednou se to u něj otočilo. Přitáhl sem kamarády, chytlo ho to, začal

dávat góly. V posledních zápasech jich dal snad sedm.“

Na mladším synovi je prý fotbalový talent patrný na první pohled. „Ten je tu nadšený. Chce pořád kopat, když nemá doma balon, tak okopává nábytek, je to takový raubíř. Pořád by dělal kličky, okopával soupeře... Asi to bude takový brousek po mně," usmívá se hlava fotbalové rodiny, která nemá v plánu ze Zbraslavi odcházet. „Člověk nikdy neví, budoucnost se nedá přesně naplánovat. Ale minulý správce tu byl sedmnáct let, tak proč já bych tu nemohl být dvacet?“

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

Kolo? Pro Michaela užitečný dopravní prostředek.

Žižka jako kapitán Zbraslavi

FOTO MĚSÍCE

VŠEUMĚL!

VTIPNÁ VZPOMÍNKA NA MINULOU SEZONU. LUDĚK ZELENKA PŘI ROZCVIČOVÁNÍ NEČEKANĚ PŘEKOPL MÍČ NA STAVENIŠTĚ, KDE NEZAVÁHAL A USADIL SE DO PRACOVNÍHO STROJE.

AUTOR: PAVEL JIŘÍK ML. FOCENO: BĚHEM UTKÁNÍ MEZI TEMPEM A DUKLOU JM

ATRAKTIVNÍ
WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

WWW.FOTBALPRAHA.CZ

**35 studií
po celé ČR a SR**

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

STUDIA KOUPELN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

FootballMania

**NOVĚ OTEVŘENÁ FOTBALOVÁ SPECIÁLKA
PRO HRÁČE I FANOUŠKY.**

***Kopačky / Míče / Chrániče / Dresy
Tréninkové oblečení / Merchandising české
fotbalové reprezentace***

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí – Pátek 10.00–18.00 hodin

Komunardů 1039/39, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Telefon: 226 232 194